

NOWY DZIENNIK

W Y D A N I E

10

W I E C Z O R N E

PO NIESPOKOJNYM WEEKENDZIE

Jak na przyszłość zapobiec groźbom wojennym? -- Znamienne rady Churchilla

Londyn 24. 5. (A) B. kanclerz skarbu Winston Churchill wygłosił w swym okręgu wyborczym przemówienie, w którym obszernie omówił sytuację międzynarodową.

Przeżyliśmy niespokojny weekend — oświadczył Churchill — i nie sądzę, by to miał być ostatni z tych, jakie zapewne przeżyjemy w najbliższej przyszłości. Nie tracę nadziei na pokojowe rozwiązanie obecnych trudności, ponieważ mam powody do przypuszczenia, że rząd czeski gotów będzie przyjąć plany, które przedstawił w Londynie Henlein w czasie swego ostatniego pobytu. Jeśli kryzys obecny minie i wojnie da się zapobiec, stanie się to

dzięki przypadkowej formie zrealizowania zbiorowego bezpieczeństwa.

Mocne stanowisko Francji, poparte w bardzo szerokim zakresie przez Anglię i w stopniu, którego na razie nie znamy, przez Polskę i Rosję, a przede wszystkim determinacja Czechów walczenia w obronie swego kraju, zapobiegnie może gwałtownemu i krwawemu zagarnięciu Czech. Znamy twierdzą, że

Niemcy nie są jeszcze gotowe do wojny lądowej;

brak im żywności i surowców; armia niemiecka nie posiada dostatecznej liczby oficerów. W tych warunkach, o ile rząd niemiecki nie traci głowy, będziemy mieli jeszcze jakiś czas do złapania oddechu, ale co się stanie na przyszły rok lub w roku 1940?

W odpowiedzi na to retoryczne pytanie, poseł Churchill ponownie zaleca

utworzenie wielkiego współdziałania zbrojnego wszystkich państw pokojowych,

gdyż — jak twierdził — w następnym kryzysie potrzeba będzie znacznie silniejszej ekipy policyjnej dla strzeżenia zagrożonych obszarów Europy. Zdaniem Churchilla, Anglia i Francja powinny ofiarować państwom zagrożonym

wiązące gwarancje pomocy.

Zważywszy, jak daleko Anglia posunęła się podczas obecnego kryzysu, ryzyko tych gwarancji nie byłoby większe. Zdaniem Churchilla lepsze jest zawarcie ściśle określonego układu zbrojnego z wielką liczbą dobrze uzbrojonych

państw, gotowych do odparcia napastnika, aniżeli bezplanowe dryfowanie od jednego kryzysu do drugiego.

W każdym razie — zakończył Churchill — jest to najpewniejsza, a być może jedyna droga do trwałego pokoju europejskiego.

Optymizm rządu angielskiego

Londyn, 24. 5. (A) Po 2-dniowym podnieceniu i niepokoju wywołanym w Londynie znacznym odprężeniem sytuacji międzynarodowej. Bezpośrednio po godzinnej interpelacji w Izbie gmin, prem. Chamberlain złożył oświadczenie rządowe o sytuacji czeskiej, które w identycznej formie powtórzył w Izbie lordów minister spraw zagranicznych lord Halifax.

Przed złożeniem oświadczenia premier odbył godzinną naradę z przywódcami opozycji parlamentarnej, by zapewnić sobie przyjęcie oświadczenia rządowego przez obie Izby bez dy-

kusji, co się też stało. Oświadczenie premiera było wzorem powściągliwości i umiarkowania. Premier ograniczył się do wyliczenia wszystkich démarchów angielskich przedstawicieli dyplomatycznych w Berlinie, Pradze i Paryżu i mógł zakomunikować Izbie, że po dwudniowej zwłoce postawa rządu berlińskiego złagodniała i że rząd ten dał zapewnienia, że rokowania przywódcy Niemców sudeckich Henleina uwieńczone zostaną powodzeniem. Co więcej, premier mógł zapewnić, że Henlein wreszcie zgodził się przystąpić do tych rokowań bez stawiania warunków o gwarancji. W konkluzji premier stwierdził, że sytuacja chwilowo doznała pewnej poprawy.

W kołach politycznych podkreśla się, że kryzys został przezwyciężony dzięki zdecydowanej postawie Francji i Anglii z jednej strony, oraz spokojnej, lecz gotowej na wszystko, postawie rządu czeskiego.

Nie było rozmowy Beck - Moltke

Londyn 24. 5. PAT. „Evening Standard” zamieścił artykuł, w którym stwierdza, że w ostatnich dniach minister spraw zagranicznych Beck odbył rozmowę z ambasadorem Rzeszy p. von Moltke na temat spraw czeskich.

W związku z powyższym artykułem, ambasada RP. w Londynie ogłosiła komunikat następującej treści:

Ambasada R.F. w Londynie zmuszona jest zaprzeczyć wiadomościom, które pojawiły się w jednym z dzienników wieczornych o rzekomej rozmowie między ministrem spraw zagranicznych Beckiem a ambasadorem nie-

mieckim von Moltke, a dotyczącej stanowiska Polski w pewnych wypadkach międzynarodowych. Ambasada R.P. upoważniona jest do stwierdzenia, iż w ciągu ostatnich kilku dni ambasador niemiecki w Warszawie nie odwiedzał min. Becka, a tym samym wiadomości o rzekomej rozmowie pomiędzy nimi wraz z interpretacją tej rozmowy są zupełnie bezpodstawne.

(Jak wiadomo, „Evening Standard” twierdził, że min. Beck miał oświadczyć v. Moltkemu, iż na wypadek włączenia się Francji w konflikt czesko - niemiecki, Polska stanie po stronie Francji. — Red.)

Błędy rządu praskiego

Paryż 24. 5. „La Liberté” krytykuje taktykę rządu czesko-słowackiego w ostatnich dniach. Pismo podkreśla, że rząd praski mógł się nawet w tak tragicznych dla Czechosłowacji momentach ustrzec od zasadniczych błędów psychologicznych, tak właściwych polityce czeskiej. Pierwszym i zasadniczym błędem była niepotrzebna koncentracja oddziałów czeskich na granicy polskiej, co musiało z konieczności doprowadzić do interwencji dyplomatycznej.

Czyż Praga jeszcze nie zrozumiała — pisze „Liberté” — jak ciężko na rozwoju, a nawet na bezpieczeństwie Czechosłowacji zaciążyły błędy popełnione przez politykę czeską wobec Polski?

Drugim błędem — zdaniem dziennika — jest podkreślanie przez rząd czeski sukcesów wyborczych partii skrajnie lewicowych, a przede wszystkim komunistów.

Komunikat o rozmowie Hodža-Henlein

Praga. 24. 5. PAT. Biuro prasowe strasnickie sudecko-niemieckiego komunikatu: Konrad Henlein złożył wczoraj premierowi Hodży na jego zaproszenie wizytę w pałacu Kolowrata. Wizyta ta rozpoczęła rozmowy informacyjne, które mają służyć do wyjaśnienia i uspokojenia sytuacji politycznej.

Szczegóły walk z powstańcami w Meksyku

Mexico. 24. 5. PAT. Oficjalnie oświadczają, że do krwawych starć z buntownikami doszło jedynie w dwóch miejscach, a mianowicie w pobliżu Rio Verde i Puente Manuel.

Mexico. 24. 5. PAT. Donoszą z Suan Luis Potosi, że w czasie starcia pod wsią Labunita — położoną w południowo-wschodniej części stanu San Luis, został zabity Hippolite Cedillo — bratanek gen. Cedilla. Donoszą również, że cedillisci przecięli linię kolejową z San Luis do Tampico pod Guadalcázar, mniej więcej o 100 km. na północny wschód od San Luis. Dla ochrony linii kolejowej i wyparcia Cedillistów zostały wysłane wojska federalne.

Mexico, 24. 5. PAT. Prezydent Cardenas zwołał nadzwyczajne posiedzenie senatu. Na posiedzeniu tym prezydent zażąda złożenia z urzędu całego rządu stanu San Luis Potosi składającego się całkowicie ze zwolenników gen. Cedillo.

lo. W orędziu do senatu prezydent Cardenas oświadcza, iż gen. Cedillo przed wybuchem powstania prowadził akcję, zmierzającą do opowania stanu w celach osobistych. Według ostatnich wiadomości oficjalnych, w całym stanie panuje obecnie spokój.

U. S. A. pod wrażeniem powstania meksykańskiego

Waszyngton, 24. 5. PAT. Wczorajsze narady prezydenta Roosevelta z sekretarzem stanu Hullem dotyczyły, zdaniem „New York Times“, nie tylko sytuacji w Europie, lecz głównie sytuacji, jaka wytworzyła się w Meksyku. W kołach rządowych wybuch powstania pod wodzą gen. Cedillo wywołał konsternację. Zarówno prezydent Roosevelt, jak i Hull odmówili dziennikarzom udzielenia informacji na temat ostatniej konferencji.

O zakaz wyświetlania sensacyjnego pojedynku

Paryż, 24. 5. PAT. Na posiedzeniu rady miejskiej jeden z radnych wystąpił z interpelacją, w której zarzucił prefektowi paryskiej policji, iż dopuścił do pojedynku między znanym au-

toorem Bernsteinem i dyrektorem Bourdet. W interpelacji tej radny miejski domaga się zakazu wyświetlania w paryskich kinach filmu, przedstawiającego przebieg tego pojedynku.

Bilans trzęsienia ziemi w Turcji

Stambuł, 24. 5. PAT. W tych dniach w rejonie Kirszehiru, który w ubiegłym miesiącu mocno ucierpiał od trzęsienia ziemi, dały się odczuć nowe podziemne wstrząsy, powodując zniszczenie licznych domów w trzech wsiach.

Również i w okolicach Diarbekiru miało ostatnio miejsce aż 27 wstrząsów podziemnych. Liczba zniszczonych domów wynosi 85. W obu wypadkach nie zanotowano ofiar w ludziach.

Został ogłoszony raport komisji rządowej o zniszczeniach, wyrządzonych w różnych rejonach Anatolii przez szereg trzęsień ziemi — poczynając od dnia 9 kwietnia. Jak wynika z tego raportu, w rejonie Kirszehiru, Yozgat i Keskin zniszczonych zostało całkowicie lub częściowo 219 wsi (liczba wsi, zniszczonych zupełnie wynosi 64). Bez dachu nad głową pozostało 18.699 osób. Liczba zniszczonych całkowicie domów wynosi 469.

Także w Japonii trzęsienie ziemi

Tokio, 24. 5. PAT. Jak wynika z raportów, nadesłanych przez władze administracyjne do stolicy, trzęsienie ziemi, które nawiedziło Japonię, miało przebieg bardzo łagodny. Odczuło je szczególnie silnie w Tokio i w północnych prowincjach. Trzęsienie ziemi nie wyrządziło żadnych większych szkód chociaż w kilku miejscowościach wywołało panikę wśród lud-

ności. W prefekturze Fukuszima uległy przerwaniu przewody elektryczne. W m. Fukuszima popękały szyby w oknach wystawowych. W Koryiama zawalił się komin fabryczny. — Komunikacja telefoniczna pomiędzy Tokio a Fukuszima uległa krótkiej przerwie. Żadnych wypadków z ludźmi nie zanotowano.

Prowokacyjne napisy na listach nadchodzących z Litwy

Warszawa, 24. 5. (A.) Władze pocztowe zwróciły z powrotem pocztę litewskiej szereg listów, które nadeszły do Warszawy i opatrzone były napisami tego rodzaju jak: „Wilno okupowane czasowo“, „Wilno zawsze litewskie“ itd. Jak stwierdzono, wszystkie te napisy pochodziły od nadawców, to też pocztą litewską nie była za nie odpowiedzialna. Ze względu jednak na umowę pocztową, zawartą ostatnio między obu państwami, powinna była pocztą litewską zwrócić je wysyłającym.

Udaremniona akcja werbunkowa czerwonych ochotników

Waszyngton, 24. 5. PAT. Komisarz imigracyjny Stanów Zjednoczonych Mac Cormack w liście do ministra spraw zagranicznych Hulla i ministra sprawiedliwości Cummingsa w związku z dochodzeniami przeciwko organizacji komunistycznej, rekrutującej ochotników do Hiszpanii, stwierdził, że organizacja ta posiadała swoje komórki we wszystkich stanach. W obecnej chwili śledztwo już jest tak daleko pounięte, że akcja werbunkowa została uniemocniona.

Dalszy etap lotu mjr. Makowskiego

Warszawa, 24. 5. (A.) Polskie Linie Lotnicze „Lot“ otrzymały wiadomość telegraficzną od mjr. Makowskiego, iż lądował on w dniu 23 b. m. o godz. 14-tej w Buenos Aires.

Warszawa, 24. 5. (A.) Polski samolot, pilotowany przez mjr. Makowskiego wyładował na lotnisku w Buenos Aires. Lot nad Andami wypadł pomyślnie, lotnicy nie natrafili na niekorzystne warunki atmosferyczne. Lecieli oni na wysokości około 6 tys. metrów. Ogółem przelecieli 11.684 km i znajdują się 10 dni w drodze. Dziś mjr. Makowski miał wystartować dalej do Rio de Janeiro.

Włochy — obserwatorem

Rzym 24. 5. (R) W jednym z dzienników angielskich ukazała się wiadomość, że rząd faszystowski poszukuje formuły, któraby dała satysfakcję słusznym żądaniom Niemców sudekich, a równocześnie uchroniła Europę przed następstwem ostrego kryzysu, wywołanego przez problem czechosłowacki.

W związku z tym włoskie koła półrządowe stwierdzają, że Włochy zajmują wobec sprawy sudeckiej stanowisko obserwatora i uważają ją za konflikt, dotyczący tylko Berlina i Pragi.

NA WIDNOKRĘGU

Ich zwycięstwo

Należy stwierdzić, że na ogół biorąc, miały ozonowe „tezy“ wcale dobrą prasę w obozie antysemitycznym. Coprawda, wypowiedział się na temat 13 tez w artykule wstępnym na razie tylko „Dziennik Narodowy“. „ABC“ czeka jeszcze. Jednakże ton zadowolenia, który przebija z artykułu „Dziennika“ jest już dość miarodajny. Widać, że tych „13 zasad“ wcale przypadło do gustu „patriotom“ z obozu antysemitycznego.

„Dziennik Narodowy“ widzi nawet w 13 punktach swoje własne zwycięstwo. I powiedzmy prawdę, wydaje nam się, że nie jest bez racji. Jest to jeden z najbardziej jaskrawych wyrazów „ewolucji pojęć“, którą przed paru dniami „Gazeta Polska“ śmiało i szczerze proklamowała dla Ozonu. Kwestia tylko, czy na określenie tego zjawiska należy trzymać się koniecznie tak pięknie brzmiącej nazwy, czy też nie należałoby go nazwać dawnym prostym i łatwiej zrozumiałym określeniem: kapitulacja.

Jeden tylko punkt wywołuje niezadowolenie „Dziennika“. Ten mianowicie, który potępia „praktyczną“ pracę endecji w dziedzinie żydowskiej. Ale i tu musimy zgodzić się z endekim publicystą, że endekom stała się krzywda. Gdyby nie ta „praktyczna“ praca, gdyby nie Przytyk, Mińsk, Brześć, Częstochowa i t.d. — tak twierdzi dziennik — nigdyby tych 13 punktów nie ujrzało dziennego światła. Dopiero ów „czad“ wywołany przez endeków w kraju, dopiero akcja pikietarska, walka o paragraf aryjski, zainscenizowany pęd chłopów do miasta, agitacja za wprowadzenie „ghetta“ na wyższych uczelniach i jam markach — dopiero to wszystko wytworzyło wśród tych, których pojęcia od dawna były dość płynne — myśl o „ewolucji pojęć“. Widać nam się przeto, że „Dziennik Narodowy“ ma zupełną słuszność, jeśli zadowolony jest z ewolucjonistów. Są oni jego uczniami.

Ale ewolucja ma swoje prawa. Jeśli raz otworzy się śluzy przed wartkim prądem — skąd można wiedzieć, jak daleko sprawy zajdą? Gdzie jest gwarancja, że „ewolucja pojęć“ nie dojdzie do takiego punktu, w którym znikają ostatnie resztki różnic? Wystarczy spojrzeć, jak olbrzymie postępy poczyniła owa „ewolucja“ tylko przez dwa ostatnie lata, by się przekonać, że pytanie to jest aż nadto uzasadnione.

Endecy znają się wcale nieźle na tego rodzaju „ewolucji pojęć“ i dlatego mogą być zadowoleni z proklamowanych 13 punktów. Mają wszelkie podstawy ku temu.

A. EINHORN

Kto wygrał na loterii?

Warszawa, 24. 5. (A) W dzisiejszym ciągnięciu Loterii Państwowej podła wygrana 50 tysięcy zł na Nr 6834, 111004

25 tys. — 122321

15 tys. — 126221

10 tys. — 17604, 132567, 23026, 55836, 140512, 121342

5 tys. — 13233, 37913, 30202, 53259, 97062, 108343, 33585

2 tys. — 58779, 71308, 93105, 73253, 76104, 77987, 86604, 93150, 94342, 138332, 140951, 144172, 148309, 150517, 151762, 159856.

Ostatnie notowania giełdowe

Warszawa, 24. 5. (A) Dzisiejsze notowania giełdy warszawskiej (zamknięcie kursów):

Akcje: Bank Polski 119—120, Wegiel 28 1/2, Ogoni wiekie 54 1/2, Cukier 34 1/2, Starachowice 35 1/2, Lilpop 75. Tendencja mocniejsza.

Papiery procentowe: 3 proc. inwestycyjna I em. 81, 3 proc. inwestycyjna II em. 81 3/4, 4 proc. dolara 41 1/2, 5 proc. konwersyjna 70 1/4, 4 proc. wewnętrzna 65, 4 proc. konsolidacyjna 68. Tendencja mocniejsza.

Odmrożą sobie „na złość“ uszy...

(Korespondencja własna „Nowego Dziennika“)

BERLIN, w maju

Podobno Hitler w zaciszu swej rezydencji w Berchtesgaden myśli nie tyle o podziale Czechosłowacji, której losy, jak wydało się Niemcom, są już rzekomo przesądzone, ile o stosunkach niemiecko - amerykańskich które od dłuższego czasu się stale pogarszają a obecnie stają się wyraźnie nieprzyjazne.

Wystarczy tylko uważnie przeglądać prasę niemiecką, aby się o tym przekonać. Bo nie trzeba zapominać, że prasa niemiecka jest to prasa „totalitarna“, że te setki dzienników nie są wyrazem opinii poszczególnych autorów, ale opiniują „na rozkaz“. Otóż ta właśnie prasa niemiecka nie jest w danym wypadku wyrazicielem opinii ogółu, ale instrumentem, przy pomocy którego rząd niemiecki, a więc ministerstwo propagandy, urabia opinię publiczną.

Jeżeli gazety amerykańskie wyrażają się ujemnie o Trzeciej Rzeszy, to znaczy, że opinia publiczna w Ameryce zapatruje się krytycznie na politykę tego kraju, że potępia prześladowania Żydów i katolików, że komentuje ujemnie jej ostatnie posunięcia, że uważa np. zajęcie Austrii czy ingerencję w Hiszpanii za wydarzenia złe, niesprawiedliwe i groźne dla pokoju światowego. Amerykańska prasa jest w tym wypadku wyrazicielem opinii publicznej. Jeżeli jednak gazety niemieckie piszą o polityce czy gospodarce Stanów Zjednoczonych w tonie nieprzychylnym i krytycznym to znaczy, że rząd niemiecki tak myśli i chce, aby opinia publiczna w Niemczech te poglądy podzielała.

Otóż obecnie odnosi się wrażenie, iż prasa niemiecka przeholowała mocno w swej chęci wytwarzania złej opinii o Ameryce wśród Niemców. Zaczęło się od La Guardia, burmistrza New Yorku. Ten pierwszy obywatel największego amerykańskiego miasta, urodzony z ojca Włocha i matki Żydówki, w swym publicznym przemówieniu z ubiegłego roku nakreślił sylwetkę Hitlera w bardzo obrazowy i obraźliwy sposób. Oczywiście zawrzało wtedy jak w ulu. „Angriff“ wystąpił z inwektywami, które spotyka się jedynie w sowieckiej prasie, gdy pisze o tych, których z góry postanowiono wziąć „pod stienku“. Dostało się wtedy nie tylko La Guardii, ale nawet i prezydentowi Rooseveltowi.

I od tego czasu robota anty - amerykańska trwa ciągle. Pisma niemieckie przy najmniejszej sposobności wytykały Ameryce egoizm, materializm, pseudo - demokrację, chciwość, brak wszelkiej moralności, jednym słowem wszystko. Zaczęły zjawiać się książki po niemiecku i po angielsku „poważnych“ autorów, twierdzących to samo.

Prof. Otto Lessing który wykładał przez szereg lat w William College, pisze: „Stany Zjednoczone zdobyły w wysokim stopniu cywilizację techniczną, ale nie posiadają zupełnie kultury.“ A Johannes Stoyes w swej książce „Ameryka znowu się uczy“, pisze: „Ameryka nie posiada duszy. Fakt, że Amerykanin jest wykrojoną według szablonu jednostką dowodzi, iż jest on prymitywem. Wewnętrzna próżnia zmniejsza jeszcze jego wartość“. A dalej robi takie porównanie: „Amerykanin stanowi dziwną mieszaninę: Europejczyka o manierach murzyna i duszę Indianina“.

Nie należy przypuszczać, że pełne krytycyzmu artykuły prasy amerykańskiej o Trzeciej Rzeszy są odwetem za te inwektywy. Przeciwnie Niemcom chodzi głównie o to, że Amerykanie nie chcą brać za dobrą monetę t zw. światopoglądu narodowo - socjalistycznego.

A do tego dochodzą jeszcze inne realne przyczyny.

Niemcy chciały otrzymać z Ameryki helium dla swych sterowców, ale ponieważ nie chciały wydać zobowiązania, iż gaz ten nie będzie użyty do celów wojskowych, więc Ameryka odmówiła.

Obecnie rząd niemiecki zdecydował, że Niemcy nie wezmą udziału w majowej się odbyć w

Wznowienie kontroli na pograniczu hiszpańsko-francuskim?

Oficerowie francuscy odbywają inspekcję pasa granicznego w pobliżu ważnej stacji granicznej Cerbere nad Morzem Śródziemnym.

Reforma 40-godzinnego tygodnia pracy we Francji

Paryż, 24 5. PAT. Poniedziałkowe posiedzenie rady gabinetowej zostało poświęcone wyłącznie omówieniu drugiej transzy dekretów gospodarczych. Decyzja rady gabinetowej będzie ostatecznie zatwierdzona na wtorkowym posiedzeniu rady ministrów tak, że już w środę rano dziennik ustaw przyniesie pełny tekst dekretów. Druga transza dekretów obejmuje przede wszystkim sprawy, związane z realizacją wielkich robót publicznych oraz szereg zarządzeń, mających na celu przyniesienie pewnych ulg przemysłowcom celem umożliwienia rozwoju przedsiębiorstw i nowych inwestycji. Najbardziej interesującym i najbardziej drażli-

wym pod względem politycznym zagadnieniem, jest kwestia uelastycznienia 40-godzinnego tygodnia pracy. Sprawa ta ma być objęta transzą dekretów gospodarczych, nie została jeszcze przez rząd Daladier ostatecznie załatwiona, gdyż premier przedłożył rozwiązanie jej najwyższej radzie gospodarczej. Na ogół oczekują, że rząd Daladier, korzystający z przychylniej atmosfery politycznej, t. zn. z pewnej mobilizacji moralnej społeczeństwa francuskiego, wywołanej reakcją na ostatnie wydarzenia w dziedzinie międzynarodowej, zdoła przeprowadzić postulat pewnej reformy 40-godzinnego tygodnia pracy.

Jaczejka komunistyczna wykryta na uniwersytecie białogrodzkim

Białogrod, 24. 5. PAT. W związku z rewizją, przeprowadzoną przez policję w ub tygodniu na wydziale technicznym tutejszego uniwersytetu, został ogłoszony komunikat oficjalny, stwierdzający, że na uniwersytecie białogrodzkim istnieją liczne jaczejki komunistyczne, rozwijające swą akcję na szeroko zakrojoną skalę. Dotychczas aresztowano 22 studentów, funkcjonariuszy organizacyjnych technicznych ośrodków komunistycznych. Wśród skonfiskowanego materiału znajdują się setki broszur

komunistycznych, odezw, ulotek, gazet moskiewskich itp., dostarczonych ostatnio drogą nielegalną z zagranicy, jak też broń i naboje. Komunikat, dementując wszelkie tendencyjne wiadomości, rozsiewane w związku z rewizją i aresztowaniami, zapowiada proces przy drzwiach otwartych, który zapozna opinię publiczną ze zbrodniczą i destrukcyjną robotą, prowadzoną przez komunistów na terenie uniwersytetu białogrodzkiego.

Ludowcy jednak udadzą się na zamek

Warszawa, 24. 5. Audyencja ludowców na Zamku, odwołana, jak to donosiliśmy przed kilkoma dniami, ma jednak dojść do skutku.

Jak informuje P. A. A., wyznaczona delegacja z Małopolski, celem przedstawienia prośby Panu Prezydentowi R. P. o darowanie kary skazanym za zajścia w Krzeszowicach, uda się na Zamek, ponieważ ogłoszone darowanie kary objęło tylko część skazanych, a nie dotyczyło

jeszcze 18-skazanych na kary wyższe od sześciu miesięcy więzienia. Delegacja przedstawić ma właśnie prośbę, dotyczącą ulaskawienia tych skazanych.

Skład delegacji jest do tej pory nieznany, w szczególności nie wiadomo, czy weźmie w niej udział kierownik uniwersytetu wiejskiego w Gaci p. Solarz.

— 00 —

„Tydzień Braterstwa Ras“

Paryż 24. 5. ŻAT. Z inicjatywy Światowego Stowarzyszenia dla walki z rasizmem i antysemityzmem proklamowano „Tydzień Braterstwa Ras“, który rozpocznie się 13 czerwca br. we Francji, Anglii, Belgii, Szwajcarii, USA. Kanadzie, Argentynie, Brazylii, Urugwaju, Meksyku, Danii. Szwecji. Unii Pł. Afrykańskiej i Egipcie.

T. M. S.

JACKIE COOGAN

GDZIE SĄ MOJE MILIONY?

Kundle zazdroszczą tresowanym psom

Dziś dopiero poczynam zdawać sobie sprawę z tego, jak kształtowało się życie moje, życie dziecka — aktora. Często wyobrażam sobie te tysiące małych brzdąków na całym świecie, którzy około 1922 roku roztwierali szeroko oczy, patrząc w zdziwieniu i z podziwem na mnie, ich małego rówieśnika. Jestem przekonany, że wielu z nich zazdrościło mi, a czytając w gazetach i magazynach wszystko co o mnie się pisze powtarzało sobie:

— Ale ten Jackie ma szczęście!

To samo zapewne zdarza się zwykłemu kundlom, obecnym na przedstawieniu cyrkowym, na którym popisują się tresowane psy. Te pocziwe zwierzęta zapewne wyobrażają sobie, że ich rodacy z artystycznej psiej rasy, zażerają się wybornymi smakołykami i drogi mi mięsiwami na srebrnych talerzach podawanych.

Mylą się jednak i psy i dzieciaki.

Zarabiałem miliony, gdy nie umiałem liczyć

Mój wielki przyjaciel, Charlie Chaplin, powtarza często swą ulubioną myśl, która w moim wypadku ma doskonałe zastosowanie:

— Tylko ci osy zadane nam przez los i ciągła walka o byt, potrafi wyrobić w nas charakter.

Jego kariera zaczęła się od ciężkich zmagani. Moja nie.

Zarabiałem miliony, to prawda, ale w owym czasie nie umiałem nawet liczyć i nie potrafiłem tego doceniać. Opowiadano mi, że zarabiam bajonkie sumy, ale ja sobie tego konkretnie nie mogłem wyobrazić.

Spotkanie z Chaplinem

Moja skłonność do teatru nie miała w sobie nic nadzwyczajnego, ponieważ zarówno ojciec mój jak i matka byli aktorami.

Pewnego razu mój ojciec był na scenie, a ja z matką czekaliśmy w kulisach. Nie zastanawiając się długo wyszedłem nagle za rampę i rzuciłem się ojcu w objęcia. Mój ojciec, który miał doskonały dar improwizowania, nie stracił fasonu i na miejscu wymyślił jakąś historyjkę, któraby uprawdopodobniła mój niespodziewany występ. W ten sposób przedstawiłem się po raz pierwszy publiczności. W dwa lata potem nastąpił mój prawdziwy debiut aktorski, który zadecydował już o mojej karierze.

Mój ojciec odbywał wówczas tournée po Kalifornii i występował jako partner australijskiej pływaczki, Anetty Kellerman. W jego numerze występowałem i ja, a moja rola polegała na wykonaniu kilku tańców, jakich się przypadkowo nauczyłem. Co wieczór oklaskiwała mnie publiczność i zdobywałem

sukces po sukcesie. Tournée skończyło się w Los Angeles, gdzie spotkałem Charlie Chaplina. Wielki ten artysta przybył w towarzystwie Sid Graumana — znanego właściciela kinoteatru — poto, aby mnie zobaczyć. Charlie przygotowywał wówczas swój film pn. „Brzdąc” i przez dłuższy czas bezskutecznie szukał odpowiedniego interpretatora.

Sądził, iż ja nadawałbym się do tej roli, a gdy próba wypadła pomyślnie, rozpoczęliśmy natychmiast pracę.

Sukces

Chcę być całkiem szczery i powiem, że nie przypominam sobie, jak minęły te pierwsze lata pracy w atelier. Mimo to jednak żywe pozostało w mojej pamięci wspomnienie „współpracy” z Chaplinem.

Do dziś dnia mam wrażenie, że bawiłem się jak dziecko się bawi przez sześć miesięcy z najlepszym swoim, najserdeczniejszym kolegą.

„Brzdąc” odniósł niebywały sukces. Nazwisko moje stało się głośnie, dostałem cały szereg propozycji a wytwórnie filmowe licytowały się w proponowanych mi honorariach. Nie przestawałem jednak być małym, naiwnym chłopczykiem, tylko że rodzina moja korzystała z mej sławy. Wynajęto wspaniałe mieszkanie i roztaczano opiekę nad „cu downym dzieckiem”.

Wallace Beery interweniuje

Okazałbym się niewdzięcznikiem, gdybym nie złożył należytego hołdu pamięci mego ojca, który okazywał mi dużo serca i pomagał w mej karierze filmowej. Jego stary towarzysz, Wallace Beery, który znany jest z sympatii jaką żywi dla dzieci, wywierał na niego wpływ przemożny. Kilkakrotnie też ojciec mój wzywał jego pomocy prosząc go, aby zareagował odpowiednio przeciwko różnym przesadom jakimi odznaczała się moja matka.

Matka ofiaruje sobie limuzynę

Mój sukces wpłynął bowiem na nią wprost upajająco. Kiedy tylko wyszła z premiery filmu „Brzdąc”, postanowiła wykorzystać tę kopalnię złota jaką nagle stał się jej syn, „najmłodszy artysta współczesnej doby”. Nie wiem właściwie do czego zmierzała. Czy chciała sobie zapewnić możliwość wydawania olbrzymich sum? Czy też dbała o to, aby coraz bardziej pęczniało jej konto bankowe? Do dziś nie mogę na to dać jasnej odpowiedzi. Pamiętam tylko dokładnie pewien szczegół: po otrzymaniu pierwszych honorariów, moja matka zaofiarowała sobie wspaniałą limuzynę.

— To prezent od mego syna, chelpiła się.

„Nie miałem dzieciństwa!”

Widziano mnie w „Brzdącu”, odzianego w lachmany i noszącego czapkę, spadającą na

uszy. Czy sądzicie jednak, iż poza tym lepiej byłem ubrany? Naturalnie nie nosilem lachmanów, ale moje stroje nie stały w żadnym stosunku do poborów, jakie otrzymywałem. Nie chciało abym stał się dumny. Jakże często zdarzało się, że pozostawiano mnie na noc w studio filmowym, układano mnie do snu bez serdecznego matczynego słowa.

Kiedy przypominam sobie te czasy, które były „dniami chwały” konstatuję z przerażeniem, że nie miałem dzieciństwa. Byłem brzdącem zdeklasowanym i typem w gruncie rzeczy anormalnym.

To jest tragiczny aspekt mej sytuacji. Z czterech milionów dolarów, które zarobiłem jako dziecko nie pozostało mi nic, kiedy zostałem pełnoletnim człowiekiem. A jeśli te miliony jeszcze istnieją — co nie jest dowiezione — nie znajdują się one w moim posiadaniu.

6 i pół dolarów tygodniowo

Kiedy skończyłem szereg filmów, moja rodzina postanowiła wysłać mnie na edukację do kolegium w Villanova. Po ukończeniu studiów wróciłem do domu i z niemałym zdumieniem stwierdziłem, że znajduje się tam niejaki Artur Bernstein, który mienił się „mamażerem Jackie Coogana”. Było to o tyle dziwniejsze, że od kilku lat nie występowałem we filmie, a więc ów Bernstein nie mógł otrzymywać procentów od mých zarobków. Z czego więc żył tak wystawnie i szeroko? Zapewne z mých dawnych zarobków.

Mnie osobiście wyznaczono pensję tygodniową w wysokości 6 i pół dolarów tygodniowo. Przypominam, że jako 4-letni chłopak zarabiałem tygodniowo 75 dolarów.

W roku 1935 mój ojciec zginął w katastrofie samochodowej. Cios ten dotknął mnie straszliwie, a moja matka okazywała również głębokie zmartwienie. Po roku jednak poślubiła wspomnianego p. Bernsteina. Stał się moim ojczymem a cały mój majątek był do jego dyspozycji. Odmówił mi wszelkiego udziału w zarobionym przeze mnie majątku i zdecydował się nie wypłacać mi w dalszym ciągu więcej jak 6 i pół dolara tygodniowo.

Matka chce przeszkodzić w małżeństwie

W listopadzie ubiegłego roku poślubiłem Betty Gable. Przewidując, że ten związek małżeński doprowadzi do tego, że ja energicznie dochodzić będę swych praw, matka moja starała się temu przeszkodzić. Zatelefonowała więc do matki Betty:

— Jeśli córka pani sądzi, że wychodzi za milionera, to się grubo myli. Jackie nie ma ani złamanego szeląga, nie ma nawet żadnej posady.

Ten manewr jednak nie udał się. Pobraliśmy się, chcieliśmy być szczęśliwi. Razem nakręciliśmy film pt. „College Swing”, za który otrzymałem 1000 dolarów. Tyle wszystkiego go zarobiłem od dnia mego ślubu.

Proces

Jestem wytrącony z równowagi. Mam wrażenie, że żyję z dochodów mojej żony, z tego co zarabia w studio filmowym. Zaskarżyłem więc matkę i p. Bernsteina. Jestem przekonany, że z moich pieniędzy pozostało w banku jeszcze ponad 2 miliony dolarów, a nie chcę, by mój ojczym roztrwonil te pieniądze na wyścigach konnych i spekulacjach, do jakich przywykł.

Nie cofnę się przed skandalem, którego wcale się zresztą nie boję. Jeśli zajdzie tego potrzeba, gotów jestem nawet zgodzić się, aby proces ten pochłoniął cały mój majątek. Wolę aby me pieniądze przeszły do kasy państwowej aniżeli miałyby się znaleźć w rękach tego człowieka, który rości sobie pretensję, by zastąpić mi ojca.

Duchowni chrześcijańscy w walce z antysemityzmem

Nowy Jork 24. 5. ŻAT. Odbyła się tu episkopalna konferencja, na której powzięto rezolucję potępiającą antysemityzm. W rezolucji tej nawołuje się wszystkich, „by czynili wszystko, co tylko możliwe, dla zwalczania niechrześcijańskiego stosunku części nieżydów do Żydów”.

* * *

Londyn 24. 5. ŻAT. Czasopismo „Guar-

dian” poświęca artykuł wstępny listowi otwartemu biskupa Worcester w „Times” w którym duchowny angielski potępia prześladowania antyżydowskie w Niemczech i Austrii. „Guardian” wyraża nadzieję, że rząd angielski znajdzie sposobność już w najbliższej przyszłości aby zaprotestować przeciwko tym nieludzkim prześladowaniom.

P.G.WODEHOUSE

POD GAZEM

Autoryzowany przeład
H. Bukowskiej

Streszczenie dotychczasowych rozdziałów

Lord Reginald Havershot (Regie) wyjeżdża na próbę rodnego odwokata Pilmsolla i ciotki swojej Klary do Hollywood, by tam odwiedzić od małżeństwa swego kuzyna, Egremonta (Eggy'ego).

W pojeździe Reggie poznaje artystkę filmową April June, która zdobywa jego serce. Na przyjęciu u April June Reggie spotyka kuzyna i jego narzeczoną, którą okazuje się być narzeczoną Reggiego, Anna Bannister. — Jest ona guwernantką młodego artysty filmowego Józia Cooley'a a pragnie zostać referentką prasową u April June. Dowiedziawszy się, że Reggie jest zakochany w April June, przedstawia ją w najgorszym świetle. W takim samym świetle przedstawia ją też Józia Cooley, z którym Reggie spotyka się nastajutrz w poczekalni dentystycznej.

Reggie i Józia poddają się dokładnie w tej samej chwili zabiegowi chirurgicznemu pod gazem i wskutek jakichś nieprzewidzianych okoliczności, powstaje u obu pacjentów zmiłna osobowości. Reggie, jako Józia Cooley, wraca do domu swego szefa.

Po licznych przejściach pierwszego dnia zasypia. W nocy jawia się Józia w roli Reggie'go, który jest zadowolony z sytuacji i nie ma ochoty jej zmieniać.

Nastajutrz Reggie, w swojej nowej postaci Józia Cooley'a czyni daremne wysiłki o pieniądze, potrzebne mu dla podjęcia ucieczki ze studiów, w które dostał się wbrew swej woli. W dodatku walczy się na niego ciągle przeznaczono dla prawdziwego Józia. Najboleśniej odczuwa ciągłe, pochodzące z ręki ukochanej przezeń April June, do której przybył, aby ostrzec ją przed planowanym przez rzekomo Reggie'go napadem na nią. Nie dopuszczony do głosu, otrzymuje porządne łanie za to, że wybił się w filmach z nią nagrywanych na pierwszy plan kłosem jej kreacji. Bezlistosna April wyrzuca go następnie ze swego domu, aczkolwiek na ulicy czyhają nań dwaj wrogowie młodego Józia: Tomek Murphy i Orlando Flower, chłopcy gwiazdory filmowe, których dawna sława zgasła dzięki filmom Józia Cooley'a. Z opresji ratuje go w ostatniej chwili Anna Bannister, która w międzyczasie straciła posadę guwernantki Józia, przychwycona na tajemnym dostarczeniu mu żywności.

58)

W dwie minuty później byłem w bawialni i poraz pierwszy ujrzałem towarzystwo. Siedziało dookoła stołu, na którym dymił półmisek kielbasek tak olbrzymi, że na jego widok doznałem olśnienia. Było oczywiste, że nie będzie trzeba sobie żałować.

Nigdy w życiu nie widziałem kidnaperów, więc jałem się im przypatrywać z wielką ciekawością. Było ich trzech, wszyscy zdobni w ogromne brody, dzięki czemu wyglądali, jak grupowa fotografia znakomitości z czasów królowej Wiktorii. Nie mogę powiedzieć, że wyglądali w tych brodach bardzo sztywnie, ale ludzi ich zawodu prawdopodobnie większą wagę muszą przywiązywać do praktycznej strony swego interesu, niż do aparycji. W każdym razie rzeczy nie przedstawiały się tak źle. Brody były zresztą fałszywe. Widziałem tasemki elastyczne, którymi były przytwierdzone. Innymi słowy wpadłem między bandę zbrodniarzy, którzy nie byli z natury obrośli, lecz używali bród jako przebrania.

Być może, że odkrycie to usposobiło mnie dla nich przychylnie, ale muszę powiedzieć, że zdawali mi się bardzo przyzwoci. Wyraźnie starali się przyjąć młodego gościa tak, żeby się czuł swobodnym. Przedstawiwszy mi się jako George, Eddie i Fred, wyrazili nadzieję, że dobrze spałem i zaprosili do stołu. George podał mi kielbaski, Eddie oświadczył, że zaraz podadzą naleśniki i żebym powiedział, czy kielbaski są przyrządzone tak, jak lubię, Fred znowu przeproszał za chloroform.

— Bardzo mi przykro, żeśmy się musieli uciec do takiego środka, — powiedział. — Spodziewam się, że czujesz się już dobrze.

— Nigdy nie czułem się lepiej, — zapewniłem go.

— Doskonale. Bo widzisz, George i Eddie już mi tu robili wymówki o tę gąbkę.

— Bo nie powinienś być tego robić, — powiedział George kiwając głową.

— I tak byłby nie krzyczał, — dodał Eddie.

— Tak, wiem, — rzekł Fred — wiem. Ale wszystko można zrobić dobrze i źle. Trzeba mieć technikę, nie? Przecież i artysta w człowieku musi dojść do głosu.

— No dość już tego gadania, — przerwał im George, który wydawał mi się niby hersztem organizacji i odzywał się do nich z lo dowatą wyższością, jakby ich ciągle łajał. — Idź i zobacz, co się dzieje z naleśnikami.

— Cholera, — mruknął Fred, widocznie biedak niezadowolony i skonfundowany. — Człowiekowi słowa nie dadzą powiedzieć... A jednak technika to -- grunt

Powłókił się do kuchni i George uważał za stosowne usprawiedliwić go.

— Nie masz żalu do nas, co? — powiedział. — Fred zawsze wyjeżdża z tą swoją techniką. Musisz mu to wybaczyć...

Powiedziałem, że nie ma o czym mówić.

— W każdym razie muszę powiedzieć, — rzekł Eddie, — że Fred przyrządza naleśniki, jak z bajki. Trzeba je skosztować, żeby w nie uwierzyć.

Niebawem zjawił się Fred, niosąc dymiący półmisek i miałem sposobność osobiście przekonać się o prawdzie tych słów. Nie wstydzę się przyznać, że jadłem, aż mnie w środku zabolalo. Byłem tak bardzo zajęty opychaniem się, że dopiero po pewnym czasie zwróciłem uwagę na toczącą się konwersację.

Jak wszystkie inne konwersacje, odbywające się o tej porze w kręgu zainteresowań Hollywood, obracała się ona dookoła obrazów filmowych. George, w roztargnieniu mieszając swoją kawę łufą rewolweru, czytał równocześnie niedzielne wydanie jakiegoś dziennika. Wyraził zadowolenie, że wreszcie zaczyna się szczyść tendencja purytańska. Przeczytał też głośno wiadomość podaną w formie pogłoski, że Mae West ma wystąpić niebawem w filmie p. t. „Alicja w krainie cudów”.

Fred i Eddie ucieszyli się tym, a Eddie dodał, że już najwyższa pora, żeby ktoś oblał wodą płomień zepsucia, które ogarnęły jadłem opinię publiczną, a Fred potwierdził i przyłączył się do jego zdania.

— To wielka szansa dla ciebie, — powiedział George, zwracając się do mnie. — W twoich obrazach nie ma zepsucia. One są moralne.

— Aha — mruknął Fred.

— Będziesz niedługo na samym szczycie sławy.

— Jeszcze jak! — zgodził się Eddie. — Zgarniesz całą forszę.

— Pod warunkiem jednak, — zaoponował George, — że scenariusz będzie dla niego odpowiedni. Moralny, czy nie moralny, treść filmu musi być silna, wzruszająca, przemawiająca do serca. Te facety, co piszą twoje scenariusze, mój chłopcze, nie mają najmniejszego wyczucia fabuły.

— Aha — mruknął znowu Fred.

— Musisz ich pilnować, chłopcze, — rzekł Eddie.

— Cały system jest do niczego, — krytykował dalej George. — Ja przypisuję winę tego największym figurom ekranu.

— Mogułem, — rzekł Eddie.

— Mandarynom, — dodał Fred.

— Hitlerom i Mussolinim światła filmowego — uzupełniał George. — Bo cóż oni robią? Sprowadzają hurtem z Nowego Yorku artystów, a z Anglii pisarzy i pozostawiają im wolną rękę. Inne talenty nie mają żadnych szans.

— Aha, — potwierdził znowu Fred.

— No i co się dzieje? — zapalał się George. — Jakiś gość z zewnątrz bandy wpada na świeży pomysł do scenariusza. Przedkłada scenariusz wydziałowi tekstów, który go wcale nie czyta. Ja sam mam kapitalny pomysł do filmu dla ciebie mój chłopcze. Ale cóż z tego? Alboż to przeczytają?

— Czy to ten sam, o którym mówiłeś nam we wtorek? — zapytał Eddie.

— Ten o publicznym wrogu nr. 13? — dowiadywał się Fred.

— Naturalnie, że ten sam. I powiadam wam, że to szlagier.

— Szlagier na całego, — przyklasnął Eddie.

— Szlagier murowany, — potwierdził Fred.

Właśnie skończyłem swoje naleśniki.

— Naprawdę taki dobry? — zapytałem.

(C. d. n.)

TABELA LOTERII

nieurzędowa z dnia 23 maja

I i II ciągnięcie GŁÓWNE WYGRANE

Stata dzienna wygrana zł. 5.000 padła na nr. 14726

Zł. 75.000 na nr. 138135
Zł. 15.000 na nr. 128595
Zł. 10.000 na nr. 44987 61317
Zł. 5.000 na nr. 13434 19364 29109
Zł. 2.000 na nr. 3166 4505 6410 9313 16291 24065 33942 36070 39456 46116 55308 56800 88978 94049 108886 123279 128043
Zł. 1.000 na nr. 1879 10347 13183 25457 29555 35824 39588 40400 51331 55524 58430 61069 61830 65869 66660 70017 71007 72165 74056 79674 81295 81410 82483 90087 90644 95712 103574 108320 109253 109645 112363 114372 115326 116438 128107 132009 154143 156616 157517

Wygrane po 250 zł

13 64 231 48 52 475 783 904 61 89 1057
263 490 538 62 671 950 57 71 2018 370
604 703 37 847 3152 225 80 360 665 826
55 97 967 84 4030 122 395 480 662 91 781
988 5005 72 104 21 22 68 378 562 88 603
55 870 924 42 6571 749 876 921 57 7179
936 93 329 49 61 402 35 83 509 88 789 870
203 91 8010 81 690 729 852 79 922 31
9083 135 53 415 40 59 72 83 554 64 684
804

10095 198 200 92 469 527 92 788 868
11025 68 382 84 470 512 23 57 857 961
74 88 12037 62 355 591 610 46 13085 288
446 518 649 701 36 56 79 872 902 57 81
14064 195 296 309 41 455 506 407 44 739
809 930 15033 286 445 530 602 49 88 898
909 21 62 16043 141 244 407 574 677 95
731 959 17022 100 48 204 67 319 458 18004
244 65 90 318 51 483 614 793 871 911 26
19025 88 272 338 646 71 80 878 948

20004 19 32 245 352 478 94 56 511 21
680 886 21011 131 58 212 39 49 400 56 567
609 710 14 843 93 947 22117 233 34 903
49 85 865 981 23026 30 85 87 93 286
92 97 375 88 51 611 778 853 901 24230
85 427 548 92 622 64 774 879 988 25017
55 75 355 619 72 76 786 989 26209 371 688
727 831 903 27023 114 31 77 280 303 551
635 83 714 24 85 921 45 78 28079 507 832
98 96 592 29085 415 429 628 83 751 70
30064 336 413 504 607 740 83 852 31013
231 64 318 644 783 944 49 90 32002 19
287 366 82 408 506 49 660 69 877 913 56
54 33134 77 267 76 34 877 403 22 47 84
548 34083 237 488 97 529 36 81 94 612
176 883 35005 49 123 96 278 90 335 645
798 840 952 92 36157 283 398 478 79 94
743 810 47 92 944 37026 50 63 229 52 91
467 748 906 65 79

38003 8 165 347 98 464 514 726 60 850
85 89 996 39072 80 332 82 302 4 767
888

40110 58 341 592 616 18 68 807 66
41179 211 49 447 554 47 859 930 42252
381 476 869 93 979 43283 464 505 801 52
44040 601 815 956 45180 91 305 569 82
693 739 803 46104 17 354 97 435 730 46
47016 117 272 98 486 623 763 97 819
57 73 93 48035 110 681 82 93 819 957
49091 156 73 436 302 631 60 66 772 834
915 34 91

50102 574 664 51043 239 92 372 98
433 77 617 19 886 925 44 84 52048 162
87 205 314 98 544 92 845 999 53186 281
402 63 74 708 83 54095 147 48 76 274
308 80 591 866 94 923 55232 38 445 765
844 92 911 56022 263 373 504 29 80 885
973 80 93 57020 103 86 298 317 33 465
88 831 99 993 58057 126 66 287 412 550
89 635 785 833 67 976 59204 36 572 722
25 816 97

60241 503 605 18 741 824 87 903 13
61216 18 65 323 414 538 44 632 68 788
800 973 62033 148 62 80 241 369 71
445 86 526 35 38 56 63057 68 133 34 58
201 77 493 519 649 85 811 68 957 64032
188 284 316 423 524 821 85 915 65007
217 394 475 530 633 828 941 66012 94
210 86 333 553 56 75 828 978 67104 13
263 375 89 407 73 975 83 68081 91 109
23 53 83 97 364 91 666 830 89 973 69235
322 58 85 406 621 64 769 924 83
70049 11 205 31 36 78 348 418 63 94

590 78 620 84 719 47 79 823 48 916
71088 104 59 64 536 660 828 37 72082 96
183 313 780 972 73007 66 72 148 83 89
258 326 38 446 618 21 30 38 842 70 942
47 74013 93 94 607 75027 96 158 296 473
567 809 40 45 75 88

76241 321 41 75 82 482 696 763 980 93 77231
33 426 752 969 78016 77 160 94 413 541 54
84 897 79039 53 165 85 212 64 324 436 74
91 592 637 720 84 99 839 91 958
80022 28 37 165 281 326 38 89 522 760 62
876 969 93 81566 632 37 750 938 59 82024
76 117 88 242 307 88 454 67 625 845 993
83071 76 247 401 538 59 75 600 43 75 752
87 801 84013 218 301 8 76 452 521 707 28
804 31 97 901 85054 233 469 763 897 921 65
86055 199 263 377 494 729 964 87153 59 221
30 46 78 86 547 676 784 969 84 87 88018
142 239 96 372 76 89 667 858 66 906 29 91
89464 90 527 97 637 48 932

90153 220 66 402 516 63 90 789 878 89
91064 123 87 89 311 536 60 616 18 914
92055 93 157 270 308 31 43 646 846 965 86
93071 83 284 310 439 43 570 96 631 64 784
866 73 94034 236 71 95 426 638 736 38 63
870 87 935 90 95996 721 89 834 953 96133
321 27 411 17 517 769 932 72 97073 920 88
433 63 467 603 10 836 92 907 13 98178 96
212 96 568 539 638 811 41 99125 89 254 55
88 391 508 87 693 918 28 39

100200 11 45 77 10137 94 95 502 602 15
741 87 940 98 40853 259 384 482 599 619
719 93 961 102621 818 30 67 68 103012 21
104 21 23 303 87 401 60 62 90 515 668 83
736 819 26 993 104230 333 48 559 93 679
763 99 850 953 93 105008 57 167 73 312 56
424 634 754 927 106172 208 38 71 301 66
69 78 403 572 651 67 735 809 84 953 107006
39 212 18 53 332 59 453 83 633 700 840 89
981 108040 100 2 7 56 274 420 50 632 727
821 87 996 109192 551 646 739 829 85 913
110179 263 78 399 405 80 697 727 830 49
74 972 111117 90 204 56 347 664 94 784
112048 108 77 380 478 658 88 792 869 78
947 113122 332 44 445 668 803 86

114017 123 340 65 445 86 807 923 115151
67 248 86 561 766 92 116369 495 607 747
51 117184 357 543 76 790 817 964 118152
89 206 40 329 403 573 651 91 95 709 77
828 119115 211 304 58 83 510 73 94 742
120076 102 96 282 318 35 458 626 35
57 820 922 121158 207 66 367 68 547 98
632 59 734 44 833 98 886 122027 28 168
99 216 28 88 576 123179 227 85 451 520 35
629 45 722 901 83 124020 309 475 86 563
84 775 125099 137 63 218 87 321 506 65
661 807 913 25 126243 303 630 734 92 855
127002 193 248 99 517 31 83 600 65 748 87
910 49 128157 85 219 572 678 714 850 83
93 993 123044 151 93 287 68 73 97 472
92 582 726 911 12 30 50

130046 99 238 64 355 406 99 525 606 708
58 74 848 900 131032 69 132 342 63 513
27 83 623 56 832 74 955 132393 677 838
752 53 872 916 133232 65 99 308 493 524
66 71 91 342 951 134048 83 84 89 222 57
344 79 401 82 559 98 663 730 135142 209
327 456 60 509 52 82 654 748 951 136001
4 28 66 150 95 284 348 69 476 80 537 55
68 82 747 97 137004 168 75 206 15 24 94
463 513 67 600 65 755 905 138005 44 66
125 352 53 303 564 88 690 730 53 86 925
28 38 88 139016 58 68 273 356 486 525
82 749 809 15 964 72

140040 180 346 401 8 41 50 72 613 830
940 141058 61 228 302 6 77 924 142554
917 64 143008 107 88 374 472 566 696 723
805 46 902 144206 324 468 558 607 53 821
26 145020 124 216 393 405 643 829 72
146052 288 443 510 613 85 728 983 147277
558 669 893 954 148008 60 93 130 211 36
316 19 570 635 762 812 27 35 56 99 149218
306 445 59 530 66 680

150022 84 91 240 429 592 629 745 88
151155 367 445 615 806 24 967
152277 88 451 79 521 57 615 81 704 858 78 153031
62 190 323 27 49 154167 68 260 449 84 525 70
773 812 48 79 930 153023 74 156 546 999 158015
33 80 10 317 201 26 429 39 72 670 81 981 157197
238 427 698 750 833 94 158051 192 243 89 350
447 97 651 75 83 713 816 72 159088 114 254 99
340 423 28 29 89 578 705

III ciągnięcie

Wygrane po 250 zł

640 1125 396 560 843 54 909 2487 923
3490 580 672 778 4177 222 47 68 551 938

3620 776 932 6392 417 23 786 949 7194
426 96 617 26 830 943 8630 850 951 9080
520 661 91 94 796
10006 96 717 11499 510 71 96 661 849
12184 763 993 13083 870 98 944 94 14236
901 665 839 995 15194 99 275 369 908
919 16000 201 97 445 17032 73 473 951
18067 357 67 406 21 534 918 19090 98 248
900

20742 849 21348 95 756 77 916 22082
480 594 919 23201 88 311 608 917 45 24010
291 444 867 25889 265 322 818 19 26013
51 73 74 90 495 865 27289 329 448 844
78 28170 282 722 29208 18 46 468 548 919
19

30160 206 56 535 64 630 791 990 31005
405 694 948 32140 48 84 308 589 782 33047
138 407 633 90 710 832 88 34176 252 375
553 698 35081 388 630 81 716 940 36137
377 87 580 744 803 37471 541 614 30 805
70 38233 53 405 39470 79 546 616 38
40463 601 76 780 850 95 41276 453 687
718 42538 43408 62 521 41 604 92 723 34
79 943 44027 45008 134 904 856 46005
101 289 464 534 683 725 47434 601 58 762
816 48886 918 50 49035 81 468 901 13
50118 38 91 531 44 70 695 948 50 51060
73 523 97 649 84 711 876 88 52074 92
795 824 28 70 907 51 53075 107 278 793
54040 121 481 822 55003 105 335 550 56792
805 57028 237 404 503 659 902 58508 868
90 931 59206 58 80 316 76 667 974
60057 500 730 847 57 967 81262 417 25
985 62025 233 738 42 94 988 63136 857
64465 519 697 65238 61 377 644 66580 917
30 67385 756 68855 69017 285 606 904 7
79

70195 286 824 71384 613 72128 239 656
73248 303 455 543 786 983 74652 757 75031
194 363 651 76181 436 603 28 945 77171
214 91 785 78230 45 519 72 79259
80286 434 561 89 98 906 81449 82115
739 941 83504 678 756 77 84047 77 271
413 35 553 85202 332 486 597 743 69 86006
79 105 226 334 445 553 68 621 790 951
87097 212 483 902 31 35 88704 89123 221
397 659 784
90340 497 579 91224 546 866 83 92023
66 124 86 392 470 575 863 976 93116 661
704 986 94787 95612 19 837 909 96085 317
564 619 28 783 933 97347 58 745 905 98039
82 388 556 692 762 803 99044 191 507 88
662

100140 736 101357 75 426 819 920 57
102282 86 872 103095 197 301 400 504 58
605 35 702 60 104178 974 105230 106562
90 978 107009 156 223 74 90 349 476 592
950 108162 347 635 109215 56 944
110134 273 319 67 508 111648 787 951
112038 127 299 687 113240 64 476 761 940
114056 64 89 108 17 65 376 441 84 504 705
15 856 115069 305 475 941 116532 643 872
992 117068 292 489 734 864 910 118016
61 396 483 733 957 119420 60 691 778
120080 429 509 36 661 121016 244 64
674 947 122445 507 123165 407 608 54 744
905 38 124197 438 919 125157 426 788
941 58 126135 988 127148 211 747 976
128097 769 829 129056 63 280 395 422 66
763 860

130029 275 810 56 131114 357 83 447
793 829 132756 854 59 78 910 13 133104
203 348 548 819 74 85 994 135365 571
609 75 961 77 93 136000 107 27 91 667
754 137052 626 732 829 925 138075 655
93 853 69 940 139174 309 403 31 850 64
94 977 78

140082 327 814 141126 370 75 857 958
142357 683 807 143001 538 690 719 966
144002 591 606 996 145011 71 139 45 89
232 456 146400 13 15 508 767 842 920 25
97 147123 208 36 682 786 991 148465 557
714 89 802 954 149290 490 685
150034 279 619 744 806 151151 441 80
36 64 76 799 905

152044 69 116 207 53 300 480 654 153303 44 559
612 946 49 154123 346 431 581 623 903 155161
912 156053 184 321 697 707 63 80 157309 407 25
681 900 7 70 158114 222 650 159098 141 396 616
79

IV ciągnięcie

GŁÓWNE WYGRANE

Stata dzienna wygrana zł. 20.000 padła na nr. 108146

Zł. 25.000 na nr. 58543
Zł. 15.000 na nr. 119979
Zł. 10.000 na nr. 5964 58625
Zł. 5.000 na nr. 34122 46272 60427 101423
136342 143093
Zł. 20.000 na nr. 535 6920 7248 17245 23522
31656 36020 66783 92524 142203 145399 151033
152429

Zł. 1.000 na nr. 1742 11081 11809 13807
13368 16626 19319 23907 24000 35259 43535 44284
54472 56903 57520 61063 62684 62912 74360 83739
84491 84890 87287 92332 106184 110854 124519
134968 135232

Wygrane po 250 zł

348 413 598 614 35 930 1659 778 2358
3466 4326 50 621 25 713 53 839 5423 60
68 649 929 6342 88 484 531 894 7242 465
539 46 817 28

Obiad trwający trzy minuty

To co w Europie jest absurdem w Ameryce dzieje się normalnie

Obywatel U. S. A. spogląda z pogardliwym uśmiechem wyższości na „old Europe”. Bo też — istotnie pod względem cywilizacji pozostajemy coraz bardziej w tyle.

Kto w Europie chce zjeść jabłko, musi je obrać. W Ameryce może je kupić — już obracone, owinięte higienicznie w celofan. Rozumie się samo przez się, że patentowanym specjalnym nożykiem wyjęto z tego jabłka uprzednio cały ośrodek, aby konsument nie potrzebował się fatygować wypluwaniem pestek.

Pomarańcze, również obrane i podawane w celofanie, przychodzą w Ameryce na świat już od razu bez pestek — dzięki specjalnym metodom „kastacyjnym” kalifornijskich mistrzów sztuki ogrodniczej... Kto w Ameryce podróżuje aeroplanem i nie ma czasu, aby zjeść obiad, może na wysokości tysiąca metrów ponad ziemią otrzymać od stewarda za 25 centów obiad w pudełku kartonowym. Pudełko zawiera jakiś rodzaj marmolady, składającej się — jak zapewnia napis na kartonie — z „zupy, cielęciny, jarzyny, sałatki w sosie pomidorowym oraz komputu”. Tylko łyknąć i już...

Procedura zjedzenia tej „kwintesencji obiadu” wymaga straty najwyższej trzech minut. Taką skondensowaną kwintesencję można na być również w każdej aptece...

Ale zostawmy dziedzinę kulinarną i przejdźmy do wyższych rejonów potrzeb „cywilizowanego” człowieka XX wieku. My, Europejczycy czytamy jeszcze grube książki. W Ameryce — zarówno w księgarniach, jak też — zwłaszcza — w kioskach, w poczekalniach, na dworcach — sprzedaje się przede wszystkim małe, 20—25 stronicowe broszurki. Opaska na takiej broszurce oznajmia, że jest to „streszczenie najlepszej książki bieżącego miesiąca”. Wydawca zapewnia, że broszurka taka jest „skondensowaną kwintesencją” wielostronicowego oryginału i zastępuje go w zupełności... Broszurka taka rozchodzi się w ilości 100—200 tysięcy egzemplarzy, podczas gdy książka „oryginalna” ukazała się w nakładzie 4—5 tysięcy...

Miliony obywateli amerykańskich mieszkających na prowincji, zdala od wielkich ośrodków miejskich, czytają „skondensowaną kwintesencję gazet”. Kwintesencja ta to — czterostronicowy tygodnik, który zawiera wszystko, co w ubiegłym tygodniu wydarzyło się i ukazało w postaci większych lub mniejszych artykułów w prasie codziennej.

W zacofanej Europie ludzie „wybierają się” do kina chętniej niż do teatru, bo — wiadomo — do teatru trzeba się „ubrać”, a kino „nie obo-

wiazuje”. Ale bądź co bądź — dla ludzi, którzy mieszkają zdala od śródmieścia, pozostaje jeszcze fatyga odbycia dalekiej nieraz drogi do kina. Potem trzeba kupić bilet, zasiąść w krzesło. W Hollywood, w Chicago w Nowym Jorku — istnieją już kina do których wjeżdża się autem. I nie potrzeba nawet wysiąść z niego i poszukać krzesła, aby obejrzeć film.

Takie kino to wielki obszar, otoczony murem. Ekran umieszczony jest naprzeciw bramy wjazdowej. Auto wjeżdża i właściciel jego ogląda film przez szybę wózków swego wozu, nie powstając nawet z miejsca... W każdej kabinie wielkiego samolotu znajduje się przy elektrycznym kontakcie elektryczna maszyna do golenia. Jest każdorazowo sterylizowana, nie potrzeba się namydlać, golenie trwa najwyżej dwie minuty...

W miastach amerykańskich piece istnieją przeważnie jeszcze w... muzeach jako ekspozyty. Niemal każdy dom ma centralne ogrzewanie. W Europie mamy też centralne ogrzewanie. Ale w Europie musi jeszcze ktoś palić codziennie w kotle, aby w całym domu było ciepło, w Ameryce natomiast i to należy już do przeszłości. Centralne ogrzewanie odbywa się nie przy pomocy węgla, lecz nafty. Przed każdym domem znajduje się otwór w chodniku ulicznym pokrytym metalową pokrywką. Codziennie rano zajeżdża beczkowóz, woźnica otwiera pokrywkę, wlewa przy pomocy szlauchu odpowiednią ilość nafty i — już.

Gospodynie nie wiedzą, co to jest pranie, prasowanie. Poco tyle fatygi? Są przecież maszyny do prania. Statki zmywać? Poco? W każdej kuchni jest wmurowany w ścianę aparat, do którego po obiedzie lub kolacji wstawia się talerze garnki. Aparat ten zamyka się i następnie naciska na guzik. W przeciągu kilku minut wytworzona w aparacie para zmyła statki i wysuszyła je.

Nie trzeba ich nawet wyjmować, bo aparat

Uczony holenderski o projekcie ustawy Goeringa

Amsterdam, 24. 5. ZAT. Profesor prawa międzynarodowego na uniwersytecie w Utrechcie, prof. dr Versijl, zamieścił w „Nieuve Rotterdamsche Curant” artykuł w sprawie ustawy Goeringa o rejestracji majątków żydowskich w Niemczech. Autor charakteryzuje projekt takiej ustawy jako wynik „zupełnego zaślepienia” i wskazuje na to, że nie jest ona w żadnym razie tylko sprawą wewnętrzną - niemieck-

ską, gdyż również Żydzi — obywatele państw obcych nie będą mogli swobodnie dysponować swymi majątkami. Ze stanowiska prawa międzynarodowego jest to rzecz niedopuszczalna.

Prof. Versijl jest zdania, że projekt ustawy Goeringa winien być rozpatrzony przez Trybunał Międzynarodowy w Hadze, nie można bowiem pozwolić na wypaczenie w karykaturę prawa międzynarodowego. Przeciwno obłudowi rasistowskiemu w dziedzinie prawa międzynarodowego — kończy prof. Versijl — należy podnieść ostry protest.

Natura ludzka jest strasznie skomplikowana i pełna niezgłębionych sprzeczności. Niejednemu może takie „ułatwione życie” zbrzydnąć. Czyż nie istnieją drobne przyjemności życia powszedniego narówni z pewnymi przykrościami, bez których życie z czasem wydaje się jałowe?... Galsworthy zwiadał kiedyś jeden z londyńskich domów starców. Pokazano mu tam staruszkę, która przekroczyła już 95-ty rok życia. Znakomity pisarz zapytał ją, jak się czuje i czy jest zadowolona z życia. „Owszem — odpowiedziała — jest mi tu dobrze. Przez całe życie miałam kłopoty materialne i nieraz ciężko musiałam walczyć z przeciwnieństwem losu. Od czasu jak tu jestem, wiodę żywot zupełnie zabezpieczony ale...” — „Ale cóż?” — podchwycił znakomity pisarz. — „Przecież nie ma pani chyba powodu narzekać na cośkolwiek?” — „Co to — to nie, ale — jeżeli mam prawdę powiedzieć: takie życie bez żadnych kłopotów i trosk nie jest wcale życiem... Gdy musiałam jeszcze walczyć o byt, było mi ile, ale bądź co bądź wiedziałam, że żyję a teraz wiem, że nie czeka mnie już nic, więc też życie nie ma już dla mnie żadnego uroku...”

Galsworthy opowiada, że podczas rozmowy tej nie mógł oprzeć się wrażeniu, że staruszka ta była duchem widocznie jeszcze niewspółmiernie młoda, skoro snuła takie refleksje myślowe... Europejczyk w Ameryce korzysta wprawdzie chętnie z rozkoszy życia, ale — jednocześnie nie może się oprzeć różnym refleksjom myślowym? Czy z czasem życie takie nie okaże się zbyt jałowe? Czy nie znajdują się z czasem obywatele w USA... którzy — jak owa staruszka w Londynie — powiedzą: „Życie nie ma dla mnie już żadnego uroku?”

Bo wszystko może być doprowadzone do absurdu... — nawet cywilizacja, jeśli gmach jej jest wznoszony wyłącznie pod kątem widzenia materialnych wygod i korzyści...

absolutnej klęsce moralnej i materialnej.

— Jakto? Nie wiesz, że Dymitr Kriabin porzucił mnie? — wybuchnęła Olga.

— Dymitr Kriabin. — Towarzyszka moja wymówiła z pozorną obojętnością w głosie — lecz ze stwardniałym nagle spojrzeniem imię i nazwisko mężczyzny, o którym myślała — pewien byłem — od chwili naszego spotkania tyle przynajmniej co ja

W oczach miałem wysoką postać Dymitra Kriabina, serdecznego mojego przyjaciela, tego kolosa o miękkich włosach koloru złota i łagodnych oczach dziecka. Tego rzeźbiarza z bożej łaski. Entuzjastę gotowego brnąć się dzień i noc z genialną robotą za bary i zdolnego również spędzać długie godziny bezczynnie paląc fajkę i marząc przy samowarze.

Pogodzony za powrotem do Rosji z nową formą rządu, pracował dla swej ojczyzny gorliwie, gdy śmierć zaskoczyła go w pełni powożenia i sławy.

Umarł niedawno w Krymie, nie zatroszczyłszy się o los tej, która była przez kilka lat wierną towarzyszką jego życia i modelką zarazem.

Rozstanie ich było brutalne i rozdzierające dla Olgi. Trudno, zaiste, uwierzyć, by Kriabin,

MAURYCY NOURY

IRONIA LOSU

Spotkałem Olę Antonównę przy Wielkim Teatrze, w chwili gdy kupowała nieco porzekadła od jednej z tych wędrownych przekupiek proponujących na ulicy ogórki, owoce i kwiaty przechodniom.

Dużo wody upłynęło od czasu, kiedy opuściła Paryż, gdzie żywy brała udział w naszych zebraniach, poczynających artystów słowa, kłuta i pędzla.

Mało bardzo zmieniła się mimo to. Sylwetka jej wprawdzie zaokrągliła się nieco i broda nie miała dawnej charakterystycznej buty kanciastej, lecz twarz była zawsze piękna a kontrast jasnych jak len włosów z czarnymi niczym węgiel oczyma, przykuwał po dawnemu wzrok.

Ubrana w bajecznie kolorową suknię z bawełnianego materiału, w chusteczce przytrzymującej włosy na głowie — strój noszony przez wszystkie prawie kobiety tamtejsze — Olga Antonówna tchnęła nawet nowym swoistym urokiem, którego nie miała, gdy mieszkając przy Panteonie ubierała się z wdziękiem

specyficznym paryskim.

Spacerując po kapryśnych ulicach moskiewskich obramowanych wąskimi sklepami i okazykami we wschodnim swym barbarzyństwie cerkiewiami na zmianę, gawędziliśmy z Olą po koleżeńsku.

— Zadowolona jesteś z obecnych swoich warunków, Olgo? — spytałem w pewnej chwili od niechcenia.

— Owszem. Zadowolona. Dlaczegoż nie miałabym być zadowolona? — odparła obcasowo trochę.

— Co robisz? — indagowałem dalej.

— Pracuję według ogólnego prawa. Nic ma tu miejsca dla leniuchów i próżniaków.

— Ale twoje dawne wesołe życie! Twój zbytek poniekąd, Olgo?

— Dzisiejsza moja egzystencja waha się między owym zbytkiem, jak powiadasz, a biedą, jakiej zaznałam później.

— Biedą? — bąknąłem.

— Tak. Biedą. Nie wiedziałeś o tym? Zdecydowałam się na powrót do mojej ojczyzny po

Czego nie ma w ich biografiach

Fiorello La Guardia, popularny burmistrz Nowego Jorku, mieszka w trzechpokojowym mieszkaniu, ze swoją żoną i dwojgiem adoptowanych dzieci. Rozpoczął swoją karierę jako przykrawacz kapeluszy, a następnie był tłumaczem w urzędzie imigracyjnym w Ellis Island...

*

Król Chrystian duński jest namiętym cyklistą. Sam sobie zawsze zakupuje tytoń i fajeczki w kopenhaskim domu towarowym.

*

Król Haakon norweski zbiera książki i jest jednym z najlepszych klientów antykwariuszy w Oslo.

*

Król szwedzki Gustaw urządził niedawno w Sztokholmie wystawę własnoręcznych haftów...

*

Na biurku angielskiego ministra wojny — Hore Belishy stoi zawsze fotografia jego matki. Kwiatów boi się panicznie, uważa, że przynoszą choroby...

*

Czang Kai Szek złamał sobie jako dziecko, kilka kręgów kręgosłupa i od tego czasu nosi zawsze stalowy gorset...

*

Stalin jest dobrym śpiewakiem. Wieczorami w gronie swojej rodziny śpiewa chętnie, bawionym pieśni ludowe...

*

Litwinow był przed wojną pomocnikiem w londyńskiej droguerii. Posiada wielki zbiór anegdot i dowcipów antysowieckich...

*

Jordan przedstawiciel Nowej Zelandii przy Lidze Narodów, służył przez dłuższy czas jako „Bobby“ w londyńskiej policji.

*

Były minister angielski Baldwin, oświadczył z okazji 40-lecia rocznicy swego ślubu, że nigdy nie miał żadnej sprzeczki ze swoją żoną.

*

Mussolini urządza sobie trzy razy na miesiąc całodzienny post, podczas którego poza cukrzoną wodą niczego nie je ani nie pije. — Przerywa często pracę na kilka minut, ażeby hrabia Rodolphi, mistrzem fechtunku, odbyć kilka rund...

*

Negus zajmuje się od czasu swojej abdykacji przeważnie lekturą dyplomatycznych pamiętników...

*

Francuski minister sprawiedliwości Reynaud jest największym gadułą Izby. Protokoły jego mów podczas ostatniej sesji obejmują 32 stronice druku „Journal Officiel“...

(s)

Radio na dziś

Wtorek, 24. maja.

Kraków, 15.45. „Zagadka historyczna“ audycja dla dzieci starszych w opr. Gabrieli Pauszer; 16.05 Przegląd aktualności finansowo-gospodarczych; 16.15 Koncert kamertalny; 16.50 Pogadanka aktualna; 17 „Ślask nieznanym turystom“ odczyt wygł. Jan Clahotny; 17.15 Potpourri w wyk. zespołu salon. Rozgłośni Poznańskiej; 17.50 „Była sobie wałka“ pogadanka w opr. Axela Stjerny; 18 Z Warsz. wiadomości sportowe; 18.10 Lokalne wiadomości sportowe; 18.15 Tańce i pieśni ludowe. Wyk.: orkiestra mondollińska szkoły powszechnej z Lenczan; 18.55 Program na dzień następnym; 19 „Nieśmiertelne książki“ Włeczór XVIII. (ostatni) „Komedia ludzka“ Balzaka, w opr. Tadeusza Żeleńskiego-Boya; 19.30 Recital śpiewaczy Izjō Ikonen (Finlandia); 19.50 Pogadanka aktualna; 20 „Na Ludwinałowie muzyka gra...“ Wesoły montaż majówkowy Wł. Krzemlińskiego, w opr. muzycznym Ryszarda Franka; 20.45 Dzien-nik włecz. i pog. aktualna; 21 Koncert symf.; 22 Muz. tan. w wyk. Molej Orkiestry PR. pod dyr. Zdz. Górczyńskiego; 22.50 Ostatnie wiadomości dziennika wieczornego, przegląd prasy i komunikat meteorologiczny; 23 Muzyka taneczna z płyt.

STACJE ZAGRANICZNE JEROZOLIMA (449,1)

16.30 Sygnał czasu, komunikaty, kącik młodzieży (w jęz. angielskim 17.15 Program arabski 19 PROGRAM HEBRAJSKI: Z dzieł Jiszuwa — pogad. Mosze Smilańskiego; 19.30 M. Zelra: Nowa kompozycja „hory“ 19.40 Kącik młodzieży akad. — F. Turubili; 19.50 Recital skrzypcowy Miszy Elmana („Fräumerle“ Schumann) 19.53 Toscanini — pogadanka; 20 Sygnał czasu, komunikaty; PROGRAM ANGIELSKI; 20.30 TRANSMISJA LONDYŃSKIEGO KONCERTU GALOWEGO Z ALBERT HALL, Z OKAZJI DNIA IMPERIUM (W OBECNOŚCI PARY KRÓLEWSKIEJ; 21.10 18.00 BRUKSELA FLAM.: Audycja dla dzieci; 18.30 Muzyka salonowa; LONDYN REG.: 18 Muzyka rozrywkowa; LYON: 18 Koncert orkiestrowy; WIEŻA EIFFLA: 18 Koncert. 19.2 DROITWICH: Koncert orkiestrowy; WIEŻA EIFFLA 19 Koncert solistów; RADIO ROMANIA: 19.20 Pieśni rumuńskie; 19.45 Koncert symfoniczny; HILVERSUM II.: 19.55 Program rozrywkowy. 20.00 BRUKSELA FLAM.: Koncert zesp. hawajskiego; DROITWICH: 20 Radlókabaret; 20.25 Koncert z Albert Hallu w obecności pary królewskiej; LUKSEMBURG: 20 Music-Hall; 20.30 Koncert reklamowy; OSLO: 20 Koncert Wagnerowski; PARIS PTT.: 20 Program rozrywkowy; 20.30 „Dawne przeboje“ — aud. muzyczna; SZTOKHOLM: 20 Koncert orkiestrowy; LILLE: 20 Audycja ku czci Wiktora Hugo (z ok. roczn. śmierci pisarza); WIEŻA EIFFLA: 20 Koncert solistów; 20.30 Koncert symfoniczny, w progr. współczesna muzyka francuska; STRASBURG: 20.30 Muzyka humorystyczna; BRNO: 20.40 „Szarlatan“ — opera Haasa, tr. z Teatru Narodowego; SOFIA: 20.45 Współczesna fortepianowa muzyka bułgarska. 21.00 BEROMÜNSTER: „Lekarz mimo woli“ — opera komiczna Gounoda. BRUKSELA FLAM.: 21 Koncert ork. symfonicznej; LONDYN REG.: 21 „Carroll Lewis i jego odkrycia radiowe“ — program rozrywkowy; MEDIOLAN: 21 Koncert symfoniczny; RZYM: 21 Opera; POSTE PARISIEN: 21 „Phi-Phi“ — operetka; LILLE: 21 Koncert chóru; KOPENHAGA: 21.10 Wesołe pieśni; OSLO: 21.15 Koncert rozrywkowy; RADIO PARIS: 21.30 Teatr wyobraźni; STRASBURG: 21.30 „Piękny maj“ — aud. słowno muzyczna. 22.00 FLORENCJA: Piosenki; 22.30 Muzyka rozrywkowa; POSTE PARISIEN: 22.07 Muzyka taneczna; 22.30 Tr. z kabaretu; BRUKSELA FRANC.: 22.10 Belgijska muzyka świecka 16-go stulecia; OSLO: 22.15 Program rozrywkowy; KOPENHAGA: 22.20 Koncert orkiestrowy; LONDYN REG.: 22.30 Muzyka taneczna. 23.00 DROITWICH: Muzyka taneczna; FLORENCJA: 23 Muzyka taneczna; MEDIOLAN: 23.15 Muzyka taneczna.

ZABŁĄDZIŁ

Przed kinem w Londynie podchodzi do stajszego pana w mundurze jakiś mocno podchmielony jegomość:

— O kt... której zaczyna się sseans?...
— Co pan sobie myśli! Ja jestem admirałem floty, nie portierem!
— O mój Boże... w takim razie zabłądziłem. Chciałem iść do kina, a trafiłem na okręt...

FOSFOR, TO GRUNT

Pewna nudna i natarczywa dama spytała znakomitego internistę, profesora S...

— Czy to prawda, panie profesorze, że — by zaopatrzyć mózg w fosfor, niezbędny dla rozwinięcia inteligencji — należy jeść dużo ryb?
— Tak, łaskawa pani.
— A jakie ryby może mi pan polecić?
— Wieloryby!

AUTO I AUTO

Pewien lord zwiedza Francję, podróżując swym wpsaniałym Rolse Roycem. Gdzieś pod Tulonem auto staje. Defekt w motorze. Szofer nie może usunąć uszkodzenia, nie mając odpowiedniego narzędzia.

W tej chwili drogą przejeżdża mała „Fiacik“, przystaje obok potężnej maszyny lorda. Szofer pożyczka narzędzi i w parę minut potem Rolse Royce jest gotów do dalszej jazdy.

— Co to była za maszyna? — pyta lord szofera.

— Mały „Fiacik“ — informuje szofer.
— Dobrze. Proszę sobie zanotować, że w najbliższym mieście mamy kupić taki samochódzik i schować do skrzynki z narzędziami.

DELIKATNOŚĆ

— Czy zastałem pana dyrektora?
— Niestety, proszę pana, pan dyrektor już od miesiąca leży w grobie...
— O, to nie będę przeszkadzał!

subtelny artysta, mógł obejść się w tak okrutny sposób z kochającą go bez zastrzeżeń i oddaną mu na śmierć i życie kobietą. Oburzenie moje nie miało wówczas granic. Wypadło mi stwierdzić jeszcze raz, jak bardzo niektóre duże ludzkie skomplikowane są i zagadkowe.

Oboje z Olgą, pogrążeni w myślach o Dymitrze Kriabinie, milczeliśmy dość długo.

— Powinnaś przebaczyć, Olgo! Zapomnieć! — odezwałem się pierwszy nieśmiało.

Młoda kobieta podskoczyła jak szpicrutka smagnięta.

— Przebaczyć? Mówisz? — zawołała z uniczeniem. — Nie! To niemożliwe! Zadał mi ból zbyt dotkliwy! Skrzywdził mnie zanadto. To zapomnieć? Ha, ha, ha! Zapomnieć! Ha, ha, ha!...

W śmiechu Olgi drgało tyle gorzkości, że przykro mi było słuchać go.

— Gdybyś wiedział, mój kochany, — ciągnęła po chwili dalej, kiwając głową — jakie bolesne figle przypadek płata ludziom czasami, nie ośmieliłbyś się mówić o zapomnieniu!

Spojrzałem, nie rozumiejąc, na mówiącą, która śmiała się znów jakimś tragicznym, niesamowitym śmiechem.

— Skoro bawisz od trzech dni dopiero w

Moskwie — zaczęła uspokoiwszy się wreszcie — nie zdążyłeś na pewno zwiedzić Galerii Suriakowa, nieprawdaż? Radzę ci pójść tam. Będziesz miał sposobność podziwiania arcydzieł sztuki rosyjskiej, które zasługują, by, bodaj dla nich tylko przyjechać tu z Francji. W jednej z sal rzeźby współczesnej znajdziesz kąt poświęcony Dymitrowi Kriabinowi. Tak jest... Idź obejrzeć zbiory Galerii Suriakowa choćby jutro, a przekonasz się o względach, jakimi los darzy moją osobę.

Nazajutrz, o godzinie dziewiątej, pozostawiwszy zgodnie z regulaminem aparat fotograficzny i płaszcz w szatni, przestąpiłem próg Pałacu Sztuki.

Olga Antonówna miała słuszną uwagę. Stałem długo, nie mogąc się im napatrzeć, przed antycznymi ikonami, całą serią płócien pędzla malarzy różnych epok i szkół, przed wyrobami misternie obrobionymi. Mijałem powoli sale za salami, pilnowane przez kobiety. Zachwycony nie czułem nawet silnej woni środka dezynfekcyjnego i rybiego kleju, który uderzył mnie przy wejściu do Muzeum niemile.

Dużo było tego dnia gości w Galerii Suriakowa: karawany, złożone z Amerykanów i Niem-

ców, oprowadzane przez tłumaczy oraz kilka grup robotniczych, którym przewodnicy pokazywali z odnośnymi objaśnieniami bogactwa narodowe.

W ślad za jedną z takich partyj wszedłem do sali rzeźby współczesnej. Przewodnik zgromadziwszy swoje audytoria w prawym rogu sali, rozprawił gestykulując z ożywieniem. Wśród potoku obcych mi-sylab płynnych i gardłowych imię i nazwisko Dymitra Kriabina obito się o moje uszy kilkakrotnie.

Zaintrygowany przecisnąwszy się ostrożnie przez tłum, stanąłem na wprost sztalugi z dużych rozmiarów fotografią nie odżałowanego mojego przyjaciela.

Tuż przy portrecie stał flakon z pękiem świeżych róż.

Nie zdziwiło mnie to. Natknąłem się bowiem w muzeum leningradzkim na podobny hołd, oddany malarzowi, zgaszemu równie jak Kriabin przedwcześnie.

Do obowiązków dozorczyń należało zmieniać wodę kwiatom codziennie.

Machinalnie odwróciwszy głowę ku drzwiom, spojrzałem na kobietę siedzącą na ławie dozorczyń.

Była nią Olga Antonówna.

Sensacyjny wniosek przeciw b. sędziemu Watorowi

Rozprawa odroczone do 31 bm.

Drugi dzień procesu przeciw adw. Hofmokl-Ostrowskiemu i redaktorom „I. K. C.“ i „Nowego Dziennika“ o zniesławienie dr. Watora, toczy się wśród rekordowego zainteresowania. Na sali obecni są liczni przedstawiciele sądownictwa i prasy. W charakterze obserwatora z ramienia władz prokuratorskich zjawiał się się wiceprokurator dr. Rawa, który notuje w czasie rozprawy zeznania świadków.

Jako pierwszy świadek zeznaje adwokat dr. Tomasz Aschenbrenner. Ze sprawą Ciunkiewiczowej świadek zetknął się dwukrotnie, po raz pierwszy, gdy Ciunkiewiczowa miała proces o oszustwo w Gr. Hotelu, a po raz drugi, gdy miała sprawy związane z tym procesem w r. 1934. Po raz pierwszy zetknął się w kwestii projektowanej obrony, która jednak nie doszła do skutku. Jako obrońca występował w drugiej sprawie Ciunkiewiczowej o nakłanianie do fałszywych zeznań szofera Mrowca, który zgłosił się jako sprawca kradzieży. Obrońca występował w drugiej instancji. Wyrok był dla Ciunkiewiczowej niekorzystny. W związku z tą sprawą interesował się też sprawą główną, zasięgając informacji u Ciunkiewiczowej i u innych osób. Ciunkiewiczowa poza okolicznościami, mającymi wykazać jej niewinność i fałszywe oskarżenie, podawała inne szczegóły, dotyczące też osoby dr. Watora w związku z działalnością Towarzystwa Asekuracyjnego Lloyd. Tu obrońca zasłania się tajemnicą służbową i korzysta z dobrodziejstwa ustawy. Inne okoliczności opierały się na rejestrach dzienników i osób postronnych, pokrywających się z tymi relacjami. Były one dla dr. Watora niekorzystne, ale czy opierały się na pozytywnych dowodach, tego świadek nie wie.

Po przesłuchaniu tego świadka zabiera głos oskarżony Hofmokl-Ostrowski, który odczytu-

je pismo następującej treści:

„Skarga do Sądu Okręgowego na ręce przewodniczącego rozprawy przeciw redaktorowi Janowi Stankiewiczowi i towarzyszom. Skarga przeciw Dr. Józefowi Watorowi z wnioskiem o przekazanie aktów sprawy dzisiejszej prokuratorowi Sądu Okręgowego celem wszczęcia dochodzeń i ustalenia przedmiotowej i podmiotowej istoty czynów z art. 286 par. 2 k. k. popełnionego przez to, że Dr. Józef Wator w roku 1932 otrzymał od Towarzystwa Asekuracyjnego Lloyd za pośrednictwem agenta Dutru kwotę 2500 franków i z wydatkowania tej sumy się nie wyliczył i zatrzymał nadwyżkę dla siebie. Wyniki przewodów z dnia 14 stycznia b. r. i 23 maja b. r. dostarczyły niezbitych dowodów otrzymania przez Dr. Watora pieniędzy z rąk osób względnie instytucyj zainteresowanych w wyniku sprawy Marii Ciunkiewiczowej w r. 1932, oraz wydatkowania tylko nieznacznej części tej gotówki, mijając fakt, iż uzyskana została w ogóle drogą przekroczenia wszystkich przepisów służbowych o powołaniu roli sędziego śledczego. Równocześnie wnoszę na zastosowanie prewencji z art. 165 ustęp b. k. p. k.“

Wniosek ten, będący de facto wnioskiem o aresztowanie Dr. Watora i wytoczenie mu dochodzenia za przekroczenie przepisów służbowych, wywołał ogólne poruszenie. Przewodniczący oświadczył, że rzecz ta nie należy do sądu, lecz do Prokuratury. Wobec tego adw. Hofmokl-Ostrowski oświadcza, że zmienia tytuł wniosku i wręczy go władzom prokuratorskim. W tym miejscu przewodniczący zarządza przerwę celem narady nad wnioskami stron.

Sąd dopuścił większość zawnioskowanych świadków i odroczył rozprawę do dnia 31. bm.

OZN. rozmawia z legionistami

Czy nastąpią zmiany personalne

W „Czasie“ czytamy: „Ub. dnia odbyły się w Krakowie rozmowy między prezydium tułtejszego OZN a Związkiem Legionistów. Konferencja, której przewodniczył wicemarszałek Kwaśniewski, jako prezes zarządu okręgu Zw. Leg., poświęcona była nawiązaniu ściślejszego kontaktu i ustaleniu szerszych podstaw współpracy między legionistami a OZN na terenie województwa krakowskiego.“

Podkreślić należy, że jest to od chwili ogłoszenia deklaracji pułk. Koca pierwsza tego rodzaju rozmowa w Krakowie. Legioniści, którzy w celu ustosunkowania się wyłonili specjalną komisję wysunęli szereg postulatów za równo natury personalnej jak i programowej.

Podobno nad tymi ostatnimi zagadnieniami, przedstawiciele OZN nie podjęli dyskusji. Natomiast sprawy personalne są przedmiotem uzgadniania. Nadmienić należy, że sfery legiono wo powiackie uważają, że na terenie krakowskim posiadają zbyt nikłe wpływy na prace OZN, które dotychczas są jeszcze w stadium przygotowań. Wyniki rozmów, które nie ograniczają się do jednej wspomnianej konferencji, mają zaważyć — wedle zdania kół politycznych — nie tylko na stosunku niektórych parlamentarzystów województwa krakowskiego do OZN, do którego obecnie nie należą — ale będą posiadać także wpływ na układ stosunków wewnątrz Związku Legionistów“.

TEATR IM. J. SŁOWACKIEGO.

Wtorek godz. 8 wiecz.: „Mariella“

REPERTUAR KINOTEATRÓW

ADRIA: „Kawiarnia na ulicy“ i „Zawiniłam“ (Daniela Darieux).

ATLANTIC: „Ostatnia noc szazanka“ (Robert Taylor) i „Świąta bulwarów“ (M. Carroll D. Powel, Bracia Ritz)

APOLLO: „Ósma żona sinobrodzkiego“ (Gary Cooper).

BAGATELA: „Tajny plan R8“ i „Z miłości dla ciebie“.

LOPP: „Więzień królewski“ (Ronald Colman, Madeleine Carroll).

PROMIEN: „Fortancerki“.

STELLA: „Płomienne serca“

SZTUKA: „Droga w nieznane“ (Oskar Homolka i in.).

UCIECHA: „Prawda zwycięża“ (Paul Muni)

WANDA: „Groźny Bill“ (Wallace Beery, Virginia Bruce).

Tow. Przyjaciół Słowaków, organizacyi młodzieżowych.

Do wysiadających z wagonu Słowaków, którym wręczono liczne wiązanki kwiecica, przemówił sen. Gwiżdż, witając ich na ziemi polskiej. Wzniesiony przez sen. Gwiżdż po serdecznym przemówieniu okrzyk: „Niech żyją Słowacy“ podchwyciła licznie zebrana na dworcu publiczność.

Na przemówienie to odpowiedział ks. kan. dr Buday, wicemarszałek Senatu, który wzruszonym głosem m. in. powiedział: „Z chwilą, gdy wstąpiliśmy na ziemię polską, wszędzie jesteśmy witani z niezwykłą serdecznością. Polska okazuje nam dużo serca i my jej odpłacamy tym samym“.

Wśród okrzyków „niech żyje Słowacy“ delegacja słowackich parlamentarzystów odjechała do Hotelu Turystycznego.

W skład delegacji słowackiej wchodzi: senator dr Buday, wicemarszałek senatu, poseł J. Sivak, wicemarszałek Sejmu poseł Karol Sidor, redaktor naczelny „Slovaka“ poseł Kendra, poseł Longa, pos. Danihel, pos. Slusny, pos. Dembovsky, pos. dr Kovalyk, pos. Drobný, sen. Jancek, pos. dr Leon Wolf.

W środę delegacja Słowaków wyjedzie do Gdyni na powitanie delegacji Słowaków amerykańskich (Ligi słowackiej, która wiezie ze sobą na M/S „Batorym“ oryginał czeskosłowackiej umowy pittsburskiej). Dokument ten, pierwszorzędnej wagi dla narodu słowackiego przewieziony będzie do Czechosłowacji pod specjalną ochroną Słowaków w składzie 40 osób, która przyjeżdża 26 bm. do Gdyni pod przew. red. Margasa. Z Gdyni po uroczystym powitaniu przez specjalny komitet, wyłoniony spośród polskich organizacyi społecznych — delegacje słowackie wyjadą do Warszawy — gdzie dnia 27 bm. odbędzie się wielka manifestacja przyjaźni polsko słowackiej na ratuszu oraz śniadanie, wydane przez zarząd miejski na cześć gości słowackich.

—oo—

Zastrzeżenia henleinowców

Praga 24. 5. PAT. Urząd prasowy sudecko-niemieckiego stronnictwa komunikuje, że klub parlamentarny stronnictwa zbadał z punktu widzenia prawnego podane z czeskiej strony motywy powołania pod broń rezerwistów. Jak wiadomo, krok ten tłumaczony był koniecznością wyćwiczenia rezerwistów w używaniu nowo wprowadzonych rodzajów broni. Ogólny termin „nowo wprowadzone rodzaje broni“ wykracza, zdaniem krytyków, poza ramy formalne ustawy. Klub parlamentarny stronnictwa doszedł do wniosku, że ćwiczenia tego rodzaju, jakie się obecnie odbywają, wymagają uchwały całego rządu. Ponieważ jednak zostało wydane jedynie zarządzenie ministra obrony narodowej, obecne ćwiczenia, które wymagają powiększenia efektywów, są niezgodne z prawem.

Manifestacja przyjaźni polsko-słowackiej

Warszawa. 24. 5. PAT. W poniedziałek wieczorem przyjechała do Warszawy grupa 11-tu słowackich parlamentarzystów obozu ks. Hliniki z senatorem Buday'em i posłem Sidorem na czele. Gości słowackich powitała na dworcu

delegacja pod przewodnictwem senatora Gwiżdża, prezesa Towarzystwa Przyjaciół Słowaków, sen. Kleszczyński, sen. Róg, pos. Szczepański, pos. Walewski, pos. Sobczyk, pos. Hanebach, przedstawiciele Zw. Rezerwistów, —

WIADOMOŚCI SPORTOWE

Tłoczyński pokonał jednak Stefaniego

Włochy prowadzą 2:1 w meczu tenisowym z Polską

W poniedziałek w drugim dniu meczu tenisowego o puchar Davisa pomiędzy Polską i Włochami dokończono grę pojedynczą Tłoczyński — de Stefani, przerwana w niedzielę z powodu deszczu przy stanie 8:6 6:4 dla Włocha. W poniedziałek Stefani był wyraźnie niedysponowany i podobno wystąpił chory na korcie. Po wygraniu przez Tłoczyńskiego

go następnych dwóch setów 6:4 6:2, Stefani zrezygnował z dalszej gry, oddając w ten sposób zwycięstwo Polakowi. Tłoczyński zdobył wobec tego pierwszy punkt dla Polski.

W grze podwójnej para włoska Quintavalle — Taroni wygrała z parą polską Spychała — Tłoczyński 11:9 2:6 6:4 4:6 7:5.

We wtorek w ostatnim dniu meczu mają się odbyć pozostałe single, Hebda ma walczyć ze Stefanim, a Tłoczyński z Canapele. Wobec choroby Stefaniego Hebda prawdopodobnie zdobędzie punkt walkowerem, a o losach całego meczu rozstrzygnie spotkanie pomiędzy Tłoczyńskim i Canapele.

Anglia wyeliminowana z rozgrywek o puchar Davisa

Jugosłowiańscy tenisiści gromią Anglików w stosunku 5:0

W Zagrzebiu zakończył się w poniedziałek mecz tenisowy o puchar Davisa pomiędzy Anglią i Jugosławią. Jugosławia odniosła sensacyjne zwycięstwo w stosunku 5:0, eliminując w ten sposób Anglię z tegorocznych rozgrywek o puchar Davisa.

W grze podwójnej para jugosłowiańska Puncce — Mitic pokonała definitywnie Anglików Butlera i Wilde 7:5 6:3 3:6 5:7 6:3. Po tym spotkaniu wynik meczu był już rozstrzygnięty na korzyść Jugosławii.

Rozegrane następnie pozostałe single przyniosły również zwycięstwo Jugosławiom. M. Mitic pokonał Anglika Shayesa 6:2 6:3 11:9, a Puncce odniósł zwycięstwo nad Butlerem 6:3 6:2 3:6 6:3.

PIERWSZE ZWYCIĘSTWO JĘDRZEJOWSKIEJ W ANGLII

Jadwiga Jędrzejowska, która w poniedziałek rano przybyła do Londynu stanęła od razu po przyjeździe na korcie w międzynarodowym turnieju w Chiswick. Przeciwniczką Polki była doskonała tenisistka chińska Gem-Hoakim. Polka odniosła łatwe zwycięstwo

w stosunku 6:3 6:1.

W turnieju w Chiswick biorą również udział doskonała tenisistka angielska Stammers oraz nieznana jeszcze w Europie ale podobno świetna nowa amerykańska gwiazda tenisowa Bundy.

TRZECIA SPRZEDAŻ POLSKIEGO PIŁKARZA EMIGRACYJNEGO

Znany polski piłkarz emigracyjny, Nowicki, który grał kilkakrotnie w reprezentacji Francji, sprzedany został przez swój klub Excelsior z Roubaix zawodowemu klubowi z Lille „Fives”, za kwotę 75 tysięcy franków. Za sumę tę Excelsior pokrył swe długi, ratując się częściowo przed bankructwem.

Nowicki już po raz trzeci sprzedawany jest po zakończeniu sezonu piłkarskiego. Naj-

pierw przeszedł on z polskiego klubu w Lens do Racingu. W r. ub. Racing sprzedał go Excelsiorowi za 75 tysięcy fr.

Obok Kowalczyka (Ignace) i Wawrzyniaka (Waggi) którzy również grali w reprezentacji Francji, Nowicki jest najdroższym piłkarzem emigracyjnym. Na tych trzech graczy kluby francuskie wydały ok. 400 tys. fr.

FRANCJA POKONAŁA MONACO 5:0

W ostatnim dniu meczu tenisowego o puchar Davisa Francja — Monaco, Francuzi odnieśli dwa dalsze zwycięstwa. Boelli pokonał Noghes'a 6:1 6:1 6:2 a Bellizza wygrał z Medecin'em 6:2 6:1 3:6 6:4. Francuzi wygra-

li w ten sposób spotkanie 5:0, ale prawdopodobnie mecz zostanie zweryfikowany na 3:2 dla Francji ze względu na wystawienie przez Francuzów w ostatnim dniu rezerwowych zawodników zamiast Destremau i Petra.

Młodzież Krakowa i Sosnowca na starcie

W Katowicach odbył się międzymiastowy mecz lekkoatletyczny młodzieży szkolnej, w którym zwyciężył Chorzów przed Krakowem i Sosnowcem. Wyniki poszczególnych konkurencji notujemy: 60 m — Chorzelski (Sosn.) 7,7 sek. 1500 m — Nowak (Sosn.) 4:50 min. 100 m — Gnot (Chorzów) 11,6 sek. kula — Reiske (Ch.) 13,77 m. oszczep — Walc (Ch.) 39,42 m. wzwyz — Reiske 176,5 cm., wdal —

Weigel (Ch.) 598 cm. dysk — Reiske 32,46 m. 4x100 m — Chorzów 47,5 sek. 2) Kraków 47,8 sek.

Mecze ligowe

W nadchodzący czwartek rozegrane zostaną następujące mecze piłkarskie o mistrzostwo Ligi państwowej: Cracovia — Ruch w Krakowie, Warszawianka — Warta w Warszawie, Pogoń — Wisła we Lwowie, AKS — Polonia w Chorzowie, Smigły ŁKS w Wilnie.

Zawody pływackie w Krakowie

W niedzielę z okazji otwarcia pływalni Ośrodek WF na Łobzowie odbyły się zawody pływackie przy udziale zawodników Cracovii, Wisły, Makkabi i Studium WF.

Wyniki ciekawszych konkurencji: 100 m. st. dow. — 1) Zguda (Cracovia) w czasie 1:11,4 min. 100 m klas. — 1) Włodek (Wisła) 1:32,3 min. 100 m styl grzbietowym — 1) Kowalski (Cracovia) 1:21,1 min. 50 st. dow. pań, Dano (Cracovia) — 51,4 sek. 3x50 m styl zmienny panów — 1) Wisła w czasie 1:52 min. przed Cracovią. 5x50 m. st. wod. panów — 1) Cracovia w czasie 2:58 m. Na zakończenie odbyły się skoki popisowe, po czym rozdania nagród dokonał kpt. Budzyński, komendant okręgowego Ośrodka WF.

Mecz pływacki Polska — Finlandia

W dniach 23 i 24 lipca br. w Warszawie odbędzie się międzypaństwowy mecz pływacki Polska — Finlandia w konkurencjach pań i panów.

W pierwszym dniu rozegrany zostanie mecz piłki wodnej Helsinki — Warszawa, a wazajutrz Polska — Finlandia.

ŁKS mistrzem Łodzi w szczypiorniaku

Mistrzostwo okręgu łódzkiego w szczypiorniaku męskim zdobyła drużyna ŁKS, która w rozgrywkach utraciła tylko 1 punkt.

„Wyścig za balonem”

Mościcki oddział Krakowskiego Klubu Automobilowego urządził „Wyścig za balonem”.

Na starcie stanęło 32 samochodów. Balon „Mościce” prowadził inż. Kłodnicki i dr. Świerczewski. Star nastąpiło punktualnie o godz. 11, kierunek wiatru północno-wschodni. Warunki oltu bardzo trudne. Lądowanie odbyło się w gminie Rajbrot koło Lipnicy Murowanej.

„Lisi ogon” zdobył mgr. Balsam Franciszek z Mościckiego Oddziału Krakowskiego Klubu Automobilowego, zdobywając puchar przechodni i srebrną kaselę, jako drugi doszedł balonu p. Guzdek.